

τὴν Θέλλαν καὶ περαστικὰ τῆς Νεκροῦς (Ὁδῆς) Ρέμβην (δὲν πειράζει· στείλει τὸ τετράδιον ἀφοῦ τὸ λάθος ἦτο ἰδικόν μου· εἶπα εἰς τὸν κ. Φαίδωνα ὅσα μου γράφεις καὶ θὰ προσπαθῆσθαι νὰ εὐχαριστήσῃ·) Χάμιω (ἡ φωτογραφία σου ἐλήφθη· μὴ με ξεχνᾷς!) Ἀγράμπελην (ναί, ἐνοῦν τὴν λύπην σου καὶ τὴν συμπεριζόμεναι· τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήρια μου εἰς τὴν σκληρῶς δοκιμασθεῖσαν οἰκογένειαν) Ριγολέττον, Κουροπάτιν, Ναυκρατούσαν, κ.λ.π.

Εἰς ὄσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 23 Ὀκτωβρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 2 Δεκεμβρίου

[Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐκὶ τοῦ ὁποίου δεῖν νὰ γράφωσι τὰς λύσεις τῶν οἰ διαγωνιζόμενοι, παλεῖται ἐν τῷ Γραφίῳ μας εἰς φανέλλου, ὅν ἐκάστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

547. Δεξιόγριφος.

Δύο γράμματα θὰ λάβῃς Κ' εἰς τὸ μέσον τῶν θὰ στήσης Βασιλέα τραγωδίας· Καὶ χωρὶς νὰ καταλάβῃς, Ἐνα δένδρον θάντικρούσης Μ' ἀνθῆ πλήρη εὐωδίας.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἰδέας

548. Στοιχειόγριφος.

Τὸν λαίμυρον ἐν ἀποκόφῃς· Τὸυ πτηνοῦ καὶ τὴν οὐδράν· Τὴν φωνὴν τοῦ εὐθέος ἀκούσης· Τὴν ἀγρίαν καὶ ἠχηράν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀετοῦ τοῦ Σουλίου

549. Ἀναγραμματισμός.

Εἶμαι ὄψων καὶ πλανομαί εἰς τὰ δάση· Ἐάν ὅμως μου ἀναμίξῃς τὰ στοιχεῖα, Ἐ μορφῆ μου τὸ ζωῶδες τῆς θὰ χάσῃ, Καὶ ὡς πόλις θὰ φανῇ ἐστὴν Ἀλβανία.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πολυθελεγκίτου Νεότητος

550. Ἐξάγονον.

* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

Κλωστή, μονὰς τις χρονικῆ, καὶ πόλις ἱερά, Βασιλοπούλα, νῆσός μας κ' Ἑλλειψίς νοῦ μεγάλη, Μέ πρόσωπόν τι τῆς Γραφῆς· τὰ βάζω εἰς σειρά Καὶ βλέπω τὸ ἐξάγωνον μὲ γούστο νὰ προβᾷ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πλουσιῶν Φουκαρέ

551-552. Μεταμορφώσεις.

1.—Ἡ τρέξις δι' 6 μεταμορφ. νὰ γίνῃ κῆτος.
2.—Τὸ ἔλος διὰ 4 μεταμορφ. νὰ γίνῃ πόντος.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μανεδονίας

553-557. Μαγικὸν Γράμμα.

Τῆ ἀνταλλαγῇ ἐνός γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνός ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλα τόσαι λέξεις: Χαρά, Ἀσωπός, ἀγρός, Κρίτων, πρῶτος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀυτονόμου

558. Μεσοστιχίς.

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν κατὰ σειράν μυθολογικόν τι δὺ:
1, Γεωμετρικὸν σχῆμα· 2, Μεγαλόνησος· 3, Ὄνομα γυναικίον κοινότατον· 4, Ζῶον· 5, Ἡμέρα· 6, Σημεῖον τοῦ ὀρίζοντος.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πτωχικῆς Καλύβης

559. Μικτόν.

βθ-αιοιαι-κλ-αι-νγκ

560. Γρίφος.

•• •• •• •• •• ••
•• •• •• •• •• •• •• •• ••
•• •• •• •• •• •• •• •• ••
•• •• •• •• •• •• •• •• ••
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χρυσομάλλου Δέματος

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν φύλλον 41-42.
471. Εἰσιτήριον (ἓς, ἦτοι, Ριον.)—472. Δίτη (δτ, ντ.)—473. Ἰάσων-Ἰωνᾶς.
474. ΚΕΡΚΥΡΑ 475. ΛΥ-ΚΙ-Α ΚΙ-ΛΙ-ΚΙΑ ΚΙ-ΘΑ-ΡΑ ΤΑΜΕΣΙΣ Α-ΡΑ-ΛΗ ΦΙΛΑΡΤΑΣ 476-478. 1, Τὰς ΣΟΛΩΜΟΣ τῆς τύχης μεταβολῆς ἐπίστασο γενναίως φέρειν. 2, ΣΟΥΝΙΟΝ τῆς τύχης μεταβολῆς ἐπίστασο γενναίως φέρειν. 3, ΣΚΙΠΙΩΝ Γέλως μὴ πολὺς ἔστω, μηδὲ ἀνείμενος. 3, Ρῶον εἴ ἀγαθὸ θεῖναι κακὸν ἢ ἐκ κακοῦ ἐσθλόν.—479. ΚΑΤΑ, ΑΔΕΝ, ΜΑΛΑ, ΑΜΑΝ, ΡΑΜΑ, ΙΣΩΣ (ΚΑΜΑΡΙνι, ΑΔΑΜΑΣ, ΤΕΛΑΜΩΝ, ΑΝΑΝΑΣ.)—480. Εὐμάθειαν θέρσει μὴ εὐπάθειαν.—481. (Ἄκυροῦται.)

482. Ἡσιῶνη (εἷς, ἴων, ἦ).—483. Ἄπαιτῶ-ἀπατῶ—484. Πάδος-κάδος.
485. Π ΕΑΝ ΤΙΜΩΝ ΧΡΩΜΙΟΝ ΣΑΛΜΩΝΕΥΣ ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΟΝ (ΣΟΙ ΕΑΝΘέ. . .)—490-494. Τῆ ἀνταλλαγῇ δια τῶν Ε, Φ: ἔϊφος, Φοῖβος, πρῶτος, εἰφίας, Φοῖβέ.—495. Ὁ σύνδεσμος καλ.—496. ΣΑΥΡΑ (Σάλλπιγξ, γάλλη, πεῖκη, τῖγρις, Μέκκα.)—497. Κυβερνήτου νοσοῦντος ἀπαν συμπίσχει τὸ σκάφος.—498. Αἰτᾶτε καὶ δοθῆσονται ὑμῖν (ε-τι-τε-καὶ-δο-θεις-ε-τε-ι-μην.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον· Ἐλάχιστος δρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ἐλιγότεραι τῶν 10 πληροῦνται ὡς νὰ ἦσαν 10.]

Ἀνταλλάσσω εἰκονογραφημένα δελτάρια πανταχῶθεν. Ἀπάντησις ἀσφαλίστατη. Διευθυνσις: Γεώργιος Κ. Σίτης, École commerciale Aroni, Σμύρνη. (Ζ'—264)

Ε! Βερὸν! τί λὲς τώρα; αἱ τόσαι μου προσπάθειαι;—Γ., Πειραιώτης. (Ζ'—280)

Ἀπλωματοῦχος τῆς Γαλλικῆς δεσποινίς δέχεται κατ' οἶκον δεσποινίδας καὶ μικρὰ ἀγόρια. Δραχ. 10 μηνιαῖος. Πληροφῶραι παρ' ἡμῖν. (Ζ'—281)

Συγκεινημένος ἐξ ἐκδηλώσεως εὐγενῶν αἰσθημάτων ἀγαπητῶν συναδέλφων, **ἐγνωμόνος ἀποδέχομαι** τεθείσάν μοι ὑποψηφιότητα, παρακαλῶν συνάμα καὶ λοιποὺς, νὰ με ὑποστηρίξουν ὁμοίως.—**ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ**, Ὑποψήφιος διὰ **προτεία δημοψηφίσματος.** (Ζ'—282)

Ἀνταλλάσσω εἰκονογραφημένα ταχυδρ. δελτάρια. Τὸ Γραμματόσημον παρακαλῶ νὰ τίθεται ἐπὶ τῆς εἰκόος. Διευθυνσις: Πέτρος Δ. Πασχάλης, μανητῆς, Καλάμαι. (Ζ'—283)

Στὸν ἀγαπητὸν Ριγολέττον ἐγκαρδιώτατα συγχαρητήρια διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἄγγελος Ἀγγερινός. (Ζ'—284)

Μπράβο, μυριάκις **μπράβο**, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, ἀπεδείξατε γούστο, αἰσθημα, καρδιά. Λοιπὸν κέγω μαζί σας. Ἐνέργεια γὰ τὸν **Ὀνειροπόλον**, διάδοχον καὶ ἀρχηγὸν τοῦ κόμματός μας.—**Ὑπὲρ Πατρίδος.**

Ὀνειροπόλε τῆς Δόξης, ἡ συνέχεια τῆς ψευδοπολιτικῆς τοῦ πάτρωνός σου **Ὑπὲρ Πατρίδος, διὰ τῆς ἐπὶ σοῦ ἐπινοή-θεισης**, δὴθεν ἀδύομιχτου δηλώσεως ψηφοφόρων ὑποστηριζόντων σε ἐν προσεχεῖ Δημομοψήφισματι, ἔστω καὶ ἄκοντα (!), οὐδαμῶς λυσιτελεῖ σοι, ὡς πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν. Ὅθεν **ἀντὶ νὰ ἀπαιτῆς ἀυθαίρετως πρωτεία**, ἐπιδικῶν τὴν παραπλάνησιν τῶν ψηφοφόρων διὰ τοιοῦτων δηλώσεων τῶν ἐυαρίστων φίλων σου καὶ ψευδῶν ἐπογραφῶν, ὡς μαρτυροῦσιν αἱ κατωτέρω διαφνεύσεις, σκέψαι κάλλιον τινὶ τρῶπῳ εὐσημητέρω θέλεις δυναθῆν νὰ καταλάβῃς ἔστω καὶ τὴν δεκάτην θέσιν τοῦ προτύπου ψηφοδελτίου. Καὶ τοῦτο κατόπιν τοῦ ἐπιφωλαττομένου σοι **ἀνηλεοῦς μαυρίσματος** ὑπὸ τοῦ ἐπενεγκόντος τοὺς θριαμβοὺς τῆς Σημαίας καὶ Ὑμνου τῆς **Ἐλευθερίας** ἡμετέρου κόμματος, ὅσπερ σύσσωμον θέλει ὑπερψηφίσει τοῦ ἀληθῶς, τὴν τε σημασίαν καὶ λέξιν, θεσπεσίου ψευδωνόμου, **Μαρμαρωμένου Βασιλῆα**. **ΔΑΤΡΗΣ ΤΟΥ ΑΠΕΙΡΟΥ, ὙΜΝΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.** (Ζ'—286)

Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, Ὀνειροπόλε τῆς Δόξης, ὅτι ἐκ παρεξηγήσεως καὶ οὐκ ἀπροθέσεως ἐδημοσίευσες ὅτι θέλομεν σε ὑποστηρίξει ἐν Δημοψηφίσματι ἔστω καὶ ἄκοντα. Ὅμως ἀνήκοντες τῷ **Μαρμαρωμένῳ Βασιλῆᾳ**, ὡς οὐ, πειραθεῖς νὰ τὸν παραλάβῃς εἰς τὸ κόμμα σου, ἵνα κρείττον ἐπιβουλευθῆς αὐτῷ, ἐγκαίρως ἐνοήθῃς, ὑπισχνουμένῳ σοι κατηγορηματικῶς **μαυρίσμα ἀνοίκτιμον.**—**Ζήτω ἡ Ἑλλάς, Ἑλληνόπαις.** (Ζ'—287)

ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΣ
Γραμματεὺς καὶ Ταμίας «Ἑλληνισμοῦ» (Κορυφαῖος τῶν Ὀμάδων).—Ὑποψήφιος Δημοψηφίσματος. (Ζ'—288)

Εχθέτων ὑποψηφιότητα ἐν τῷ Δημοψηφίσματι, παρακαλῶ πάντας τοὺς φίλους τῆς «Διαπλάσεως» νὰ με ψηφίσωσι.
«Ἑλληνόπαις». (Ζ'—289)

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)
Τόμοι 14 (οἱ ἐξῆς: 4, 5, 6, 7, 11, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23) πρὸς φρ. 1 ἕκαστος, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1,10
Τόμος 1 (ὁ 10ος πλησιάζων νὰ ἐξαντληθῇ) φρ. 10.
Τόμοι 8 (οἱ ἐξῆς: 1, 3, 8, 9, 12, 13, 14, 24) πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.
ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1894-1906)
Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὡν ἕκαστος τιμᾶται: Ἄδειος φρ. 3 ταχυδρομικῶς 3,50. Χρυσῶδ. φρ. 6 ταχυδρομικ. 6,50.
Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὡν ἕκαστος τιμᾶται: Ἄδειος φρ. 7. Χρυσῶδες. φρ. 10.
Τόμος 1: τοῦ 1906, τιμᾶται ἄδειος φρ. 8. Χρυσῶδες φρ. 10.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἑσχέρην παιδικῶν περιοδικῶν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὸν εἰς τὴν γόδρην ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ</p> <p>Ἐσωτερικοῦ: Ἐξωτερικοῦ:</p> <p>Ἔτησις... δρ. 8,— Ἔξάμηνος... > 4,50</p> <p>Τρίμηνος... > 2,50</p> <p>Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.</p>	<p>ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ</p> <p>ΙΑΡΥΘΗ Τῶν 1879</p> <p>ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ</p> <p>ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ</p> <p>Ἐν Ἀθῆναις, 3 Νοεμβρίου 1907</p>	<p>ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ</p> <p>Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. 20. 0,20</p> <p>Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).</p> <p>ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ</p> <p>Ὅδος Ἐβραίων ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρκίνειον.</p> <p>Ἐτος 29ον.—Ἀριθ. 49</p>	
	<p>Περίοδος Β'—Τόμος 14ος</p>		

ΟΙ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΚΤΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ ΕΞΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

(Ἴδε Διάπλασιν ἐ.ἐ. Σελ. 294.)

1, Ζήτω ἡ Ἑλλάς, γραμματεὺς καὶ ταμίας τοῦ ἐν Πειραιεῖ Συλλόγου «Ἑλληνισμοῦ» (Κορυφαῖου τῶν Ὀμάδων).—2, Λευκοκίμαντος Αἰγιαλός (Κορυφαῖος τῶν Μονάδων).—3, Λαζορσιμένο Τριαντάφυλλο.—4, Ἐσμεράλδα.—5, Λέων Ν. Φραντζῆς.—6, Μιμόδα.—7, Ρόδον τῆς Ἀνατολῆς.—8, Λάτρης τοῦ Ἀπέιρου, πρόεδρος τοῦ ἐν Ἀθῆναις Συλλόγου «Νίκη».—9, Ῥομφαία τοῦ Λόγου.—10, Ἀυτονόμος.—11, Ἰωάννης Π. Ζωγράφος.

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΑΠΟ Τ' ΑΣΤΕΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ

Αγαπητοί μου,

Η Αθηναϊκή εφημερίδα...

Είδατε πώς ήσαν κατωμένα...

Ειδικά εν είδος τετραδίου...

Οι περισσότεροι εκριναν...

Το τελευταίον αυτό ήτο...

Δεν επιτρέπεται εις κανένα...

Είναι δημοτικώτατος!

Είς τὴν ἐρώτησιν «Ἄρρεν ἢ θήλυ»;

Εἶς τὸν «Ταχυδρόμον» εἶδα,

Εἶς τὸν «Ταχυδρόμον» εἶδα,

Εἶς τὸν «Ταχυδρόμον» εἶδα,

Εἶς τὸν «Ταχυδρόμον» εἶδα,

Ἄναρθιμοι εἶνε ὅσοι...

Ὄσον διὰ τὰ παι-

μολονότι πολλοὶ ἐπέμειναν...

Καὶ πολλοὶ ἐπαγγελματίαι...

Μερτικὰς ἐρωτήσεις...

Οἱ ἐπίμονοι ἐπέμειναν...

Καθὼς σηκώνεται ἡ αὐλαία...

Ἡ ΣΚΗΝΗ σ' ἕνα νησάκι...

Ἡ ΛΕΜΟΝΙΑ εἰσέρχεται...

ΛΕΜΟΝΙΑ. — Βέβαια, καὶ θάρρη!...

ΦΑΝΙΤΣΑ. — Θάρρη ἅπ' τὸ ταξίδι...

ΦΑΝΙΤΣΑ. — Θάρρη νὰ φάη...

ΛΕΜΟΝΙΑ. — Ἐγὰς τὸ γάϊδαρό...

ΛΕΜΟΝΙΑ. — Ἐγὰς τὸ γάϊδαρό...

ΛΕΜΟΝΙΑ. — Ἐγὰς τὸ γάϊδαρό...

ΛΕΜΟΝΙΑ. — Ἐγὰς τὸ γάϊδαρό...

πλάσσεω». Ποῖα νὰ εἶνε...

«Συन्दρομήτρια τῆς...

Σὺς ἀσπάζομαι...

ΦΑΙΔΩΝ

Η ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΑ ΦΑΝΙΤΣΑ

ΠΡΟΣΩΠΙΑ:

Φανίτσα

Ο παππούς Μαθιός.

Λεμονιά, ἡ νύφη...

Καθὼς σηκώνεται ἡ αὐλαία...

Ἡ ΣΚΗΝΗ σ' ἕνα νησάκι...

Ἡ ΛΕΜΟΝΙΑ εἰσέρχεται...

ΛΕΜΟΝΙΑ. — Βέβαια, καὶ θάρρη!...

ΦΑΝΙΤΣΑ. — Θάρρη ἅπ' τὸ ταξίδι...

ΦΑΝΙΤΣΑ. — Θάρρη νὰ φάη...

ΛΕΜΟΝΙΑ. — Ἐγὰς τὸ γάϊδαρό...

ΦΑΝΙΤΣΑ, μὲ γλυκὴν καὶ...

ΛΕΜΟΝΙΑ, μὲ ἀπότομον...

ΦΑΝΙΤΣΑ. — Μάλιστα, κυρά...

ΛΕΜΟΝΙΑ. — Καὶ ποῦ εἶνε;

ΛΕΜΟΝΙΑ. — Ἐχεῖς διορ...

ΛΕΜΟΝΙΑ. — Καλά!

ΛΕΜΟΝΙΑ. — Καθὼς σηκώνεται...

Ἡ ΣΚΗΝΗ σ' ἕνα νησάκι...

Ἡ ΛΕΜΟΝΙΑ εἰσέρχεται...

ΛΕΜΟΝΙΑ. — Βέβαια, καὶ θάρρη!...

ΦΑΝΙΤΣΑ. — Θάρρη ἅπ' τὸ ταξίδι...

ΦΑΝΙΤΣΑ. — Θάρρη νὰ φάη...

ΛΕΜΟΝΙΑ. — Ἐγὰς τὸ γάϊδαρό...

ΛΕΜΟΝΙΑ. — Ἐγὰς τὸ γάϊδαρό...

ΛΕΜΟΝΙΑ. — Ἐγὰς τὸ γάϊδαρό...

ΛΕΜΟΝΙΑ. — Ἐγὰς τὸ γάϊδαρό...

εἶνε ἑτοῖμα δίπλα 'στην...

ΛΕΜΟΝΙΑ, μὲ ἀπότομον...

ΦΑΝΙΤΣΑ. — Μάλιστα, κυρά...

ΛΕΜΟΝΙΑ. — Καὶ ποῦ εἶνε;

ΛΕΜΟΝΙΑ. — Ἐχεῖς διορ...

ΛΕΜΟΝΙΑ. — Καλά!

ΛΕΜΟΝΙΑ. — Καθὼς σηκώνεται...

Ἡ ΣΚΗΝΗ σ' ἕνα νησάκι...

Ἡ ΛΕΜΟΝΙΑ εἰσέρχεται...

ΛΕΜΟΝΙΑ. — Βέβαια, καὶ θάρρη!...

ΦΑΝΙΤΣΑ. — Θάρρη ἅπ' τὸ ταξίδι...

ΦΑΝΙΤΣΑ. — Θάρρη νὰ φάη...

ΛΕΜΟΝΙΑ. — Ἐγὰς τὸ γάϊδαρό...

ΛΕΜΟΝΙΑ. — Ἐγὰς τὸ γάϊδαρό...

ΛΕΜΟΝΙΑ. — Ἐγὰς τὸ γάϊδαρό...

ΛΕΜΟΝΙΑ. — Ἐγὰς τὸ γάϊδαρό...

ΦΑΝΙΤΣΑ, μὲ χαράν. — "Α!

ΦΑΝΙΤΣΑ. — "Α! ὁ παπ...

ΦΑΝΙΤΣΑ. — "Α! ὁ παπ...

ΦΑΝΙΤΣΑ. — "Α! ὁ παπ...

ΦΑΝΙΤΣΑ. — "Α! ὁ παπ...

ΦΑΝΙΤΣΑ. — "Α! ὁ παπ...

ΦΑΝΙΤΣΑ. — "Α! ὁ παπ...

ΦΑΝΙΤΣΑ. — "Α! ὁ παπ...

ΦΑΝΙΤΣΑ. — "Α! ὁ παπ...

ΦΑΝΙΤΣΑ. — "Α! ὁ παπ...

ΦΑΝΙΤΣΑ. — "Α! ὁ παπ...

ΦΑΝΙΤΣΑ. — "Α! ὁ παπ...

ΦΑΝΙΤΣΑ. — "Α! ὁ παπ...

ΦΑΝΙΤΣΑ. — "Α! ὁ παπ...

ΦΑΝΙΤΣΑ. — "Α! ὁ παπ...

ΦΑΝΙΤΣΑ. — "Α! ὁ παπ...

"Η Λεμονιά εἰσέρχεται μ' ἕνα...

"Ἐχούθηκε ἀπάνω στὸν Ἀσπρούλη..."

ἔχει σωτηρία. Στὴν κατάστασιν...

Δὲν ἐδάσταζεν ὅμως ἡ καρδιά...

Δὲν ἔχει σωτηρία... πάει πιά!

ΤΑ ΔΙΔΥΜΑ ΤΟΥ ΤΡΑΝΣΒΑΛ (ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ PAUL ROLAND)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'. (Συνέχεια)

— Δοιπόν, ηρώτησεν ο θεός Κόναν, διὰ νὰ εὔρετε τὴν ἀπόδειξιν ὅτι ὑπάρχει αὐτὸ τὸ κεντρικὸν πῦρ, τοῦ ὁποίου ἡ ὑπαρξὶς ἀμφισβητεῖται ἀκόμη, ἐκτελεῖτε ἐκεῖνο τὸ κυκλωπεῖον ἔργον;

— Ἀκριβῶς, ἀπήντησεν ὁ Βολκῶφ. Εἰς βάθος ὀγδὼντα περίπου χιλιόμετρων εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ δυνηθῶ νὰ θαυμάσω τὴν πλανήτην μας ὑπὸ τὴν ἀρχικὴν του μορφήν, τὴν μορφήν ἄστρου ἔχοντος τὴν θερμότητα καὶ τὴν ἐκθαμβωτικὴν λάμψιν τοῦ ἡλίου. Θὰ μοῦ ἀπαντήσετε ὅτι αὐτὸ τὸ ἀποτελεσμα θ' ἀπαιτῆσθε παραπολλὰ ἔτη ὥστε νὰ ἐλπίζη ἄνθρωπος ὅπως ἐγώ, πενήταπεντάρης πλέον, νὰ τὸ ἴδῃ. Πιθανόν, ἂν καὶ ἐγὼ λαμβάνω τὰ μέτρα μου διὰ νὰ ἐπιταχύνω ὅσον τὸ δυνατόν αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα. Ἔως τώρα δὲν ἔχω μεταχειρισθῆ εἰς αὐτὰς τὰς ἐργασίας παρὰ ἀριθμῶν ἐργασιῶν σχετικῶς περιορισμένων. Σκοπεῖω νὰ τοὺς πολλαπλασιάσω ἐπ' ἄπειρον, ἂν δὲ ὁ θάνατος μὲ προφθάσῃ πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου μου, δὲν θὰ τὸ διακόψῃ ὁμοῦ. Οἱ δέκα σύντροφοί μου ἔχουν ἀπὸ πολλοὺς ὁ καθένας υἱοὺς, τοὺς ὁποίους ἀνατρέφουν εἰς τὴν ὑπόγειον πόλιν καὶ τοὺς προετοιμάζουν χάριν αὐτῆς τῆς μεγάλης ἀποστολῆς...

Εἶχον φθάσῃ εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς σκάλας ποῦ ἦτο καμωμένη ἀπὸ ἐλεφαντόδοντον. Ὁ Γιάγκος καὶ ἡ Βάνδα ἐσπευσαν νὰ προφθάσουν τοὺς τρεῖς προπορευομένους.

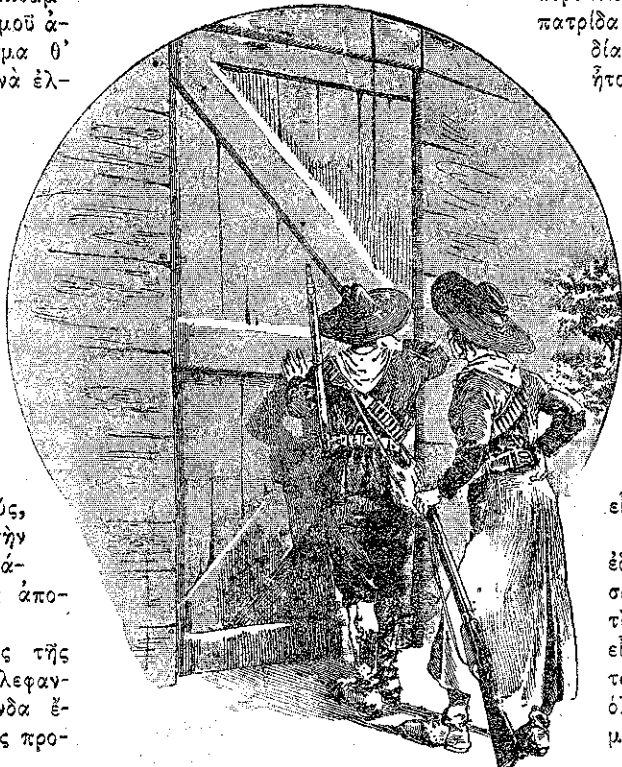
— Σιωπὴ! εἶπεν ὁ Βόρις ἡ κόρη μου δὲν πρέπει τίποτε νὰ μάθῃ διὰ τὸ δυστύχημα.

Ὁ κ. Ζουανίκ, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχον προξενῆσθὲν κατὰ πληξιν αἱ τρομακτικαὶ ἐμπνεύσεις τοῦ Ἄρχοντος τοῦ Πυρός, ἐδοκίμασεν ἐν τρυφερῶν συναίσθημα μὲ τὴν ιδεάν ὅτι ἡ Βάνδα, ἡ μικρούλα, τὴν ὁποίαν εἶχε κρατήσῃ εἰς τὰ γόνατά του, δὲν εἶχε τὴν ἀγάπην καὶ αὐτὴ πρὸς τὰς ἀνακαλύψεις ὥστε ν' ἀκούσῃ, χωρὶς σπαραγμὸν ψυχῆν, ὅτι δύο ταπεινοὶ χειρῶνακτες εἶχαν πληρώσῃ μὲ τὴν ζωὴν τὴν μεγαλοφάνταστον πολυπραγμοσύνην τοῦ πατέρα της...

Πέντε λεπτὰ μόλις εἶχαν περάσῃ ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποῦ ἐμβῆκαν ὁ Βόρις Βολκῶφ καὶ οἱ ἕξιοι του εἰς τὸν μαρμαρίνον οἶκον, καὶ δύο παιδιὰ ἐδῆσαν, μὲ προσοχὴν καὶ προφυλάξεις, ἀπὸ ἕνα

πυκνωμα δένδρων, κείμενον πλησίον εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ Γυπός.

Ἦσαν ὁ Χάνς καὶ ἡ Ἐλζα. Ἀφοῦ ἐκύτταζαν γύρω των καὶ εἶδαν ὅτι κανεὶς δὲν τοὺς ἐπρόσεχεν, ὠλισθησαν σιγά-σιγά ἕως τὴν θύραν τοῦ περιπτέρου, τὴν ἤνοιξαν καὶ, ἅμα εἶδαν ὅτι καὶ ἐκεῖ δὲν ἦτο κανεὶς, ἐτῦπωσαν κ' ἐκρύφθησαν ὀπίσω ἀπὸ κάτι μεγάλα δέματα σχοινίων. Τὸ ἀερόπλοιο ἦτο ἐκεῖ, κομψόν, μακρόστενον, σταχτερό καὶ γυαλιστερό σὰν μεγάλο ἔντομον, μὲ ἐπαργύρους ἕλικας. Ἐνας χάλκινος σκελετός, στηριζόμενος ἐπάνω εἰς ὑψηλοὺς στύλους, ὑπεβάσταζε τὸν ὄγκον του. Τὰ δύο

Ὁ Γιάγκος καὶ ἡ Βάνδα εἰς τὴν ἑτοιμασίαν τοῦ ἀερόπλου. (Σελ. 388, στ. β')

δίδυμα δὲν ἐχόρταιναν νὰ τὸ βλέπουν.

— Ἦκουσες, εἶπεν ὁ Χάνς ἕνα παιδάκι εἴμφορεῖ νὰ τὸ κυβερνήσῃ...δὲν ἔχει παρὰ νὰ πιῆσῃ μερικὰ κομμάτια, καὶ τίποτε ἄλλο. Θὰ εὐρωμῶν βέβαια, μὲ δοκιμαστικά πειράματα, ποῖον τὸ ὑψώνει, ποῖον τὸ διευθύνει πρὸς Ἀνατολὰς ἢ πρὸς Δυσμάς, ποῖον τὸ κἀμνει νὰ κατεβαίη. Ἄς περιμείνωμεν ἀκόμη λιγάκι, ἔπειτα θ' ἀνοιξώμεν τὴν στέγην, ὅπως ἔκαμεν ἐνώπιόν μας ὁ Ἄρχων τοῦ Πυρός, καὶ θὰ φύγωμεν μὲ τὸ ἀερόστατον ἀπὸ αὐτοὺς ἐδῶ τοὺς κήπους, ὅπου μᾶς κρατοῦν φυλακισμένους οἱ μαρμαρίνοι τοῖχοι. Διευθυνόμενοι πρὸς Νότον, θὰ κατορθώσωμεν βέβαια νὰ φθάσωμεν εἰς κάποιον μέρος τῆς πατρίδος μας... καὶ τότε θὰ ᾄδῃς ἂν εἶνε ἀλήθεια ὅτι οἱ

Μπόερς παρεδόθησαν εἰς τοὺς Ἄγγλους.

— Ναι, εἶπεν ἡ Ἐλζα, θὰ φύγωμεν... καὶ εἴθε ἡ πατρίς μας νὰ ἔχη ἀκόμη ἀνάγκην ἀπὸ τὰ ἀσθενῆ μας χέρια!

Τὴν ἄλλην ἡμέραν, καθὼς ὁ Βόρις Βολκῶφ ἐξήρχετο μὲ τοὺς ξένους του, ἤλθαν καὶ τῶ ἀγγέλων ὅτι ὁ Γύψ εἶχεν ἐξαφανισθῆ, καὶ ὅτι τὰ δύο παιδιά, διὰ τὰ ὁποῖα εἶχε διατάξῃ νὰ ἐρευνηθοῦν οἱ κηποὶ, ὅπου ἐκρατοῦντο αἰχμάλωτα, δὲν εὐρίσκοντο πουθενά.

— Πολὺ καλὰ, ἀπήντησεν ἀπλῶς. Καὶ εἶπεν εἰς τοὺς Εὐρωπαίους.

— Πρόκειται διὰ τοὺς δύο μικροὺς Ρίσιγκ' ἀνεκάλυψαν, φαίνεται, τὸ μυστικὸν τοῦ περιπτέρου, κ' ἔφυγαν μὲ τὸ ἀερόπλοιο διὰ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν πατρίδα των. Ἄ! τὰ ἀσυλλόγιστα παιδιά! θὰ εἶνε νεκρὰ τώρα ἡ νύκτα ἦτο θυελλώδης, καὶ θὰ τὰ ἐφόνευσε βέβαια ὁ κεραυνός. Σὲ λίγες ὥρες, μὲ τὸ αὐτοκίνητόν μου, θὰ εἶμαι εἰς τὸ Τρανσβαλ καὶ θὰ ἐπανεῦρω τὰ ἴχνη των, εἴτε ἂν κοίτῶνται εἰς τὸν δρόμον κάτω, εἴτε ἂν ἔξωθεν δυνηθῇ νὰ φθάσουν ἔξω ἐκεῖ πέρα... Ὁ χειρισμὸς τοῦ Γυπός εἶνε τόσο ἀπλοῦς, ὥστε, μὲ ὀλίγας δοκιμάς, ψηλαφιστάς πολὺ εὐκόλον ἦτο νὰ τοῦ δώσουν τὴν διευθύνσιν ποῦ ἠθέλαν... Ἄν θέλετε νὰ μὲ συνοδεύσετε, τὸ αὐτοκίνητόν μου εἶνε ἕστην διάθεσίν σας.

Ὁ Γιάγκος καὶ ὁ θεὸς του ἐδέχθησαν προθύμως καὶ ἐκάθησαν δίπλα εἰς τὸν Βόρις, ὄχι εἰς τὸ μεγάλο ἄμαξι τὸ ὁποῖον τοὺς εἶχεν ἐξαγάγῃ ἀπὸ τὴν χώραν τῶν Βανυζίων, ἀλλὰ εἰς τὸ προόλαιόν του, ὅπου εἶχαν ἰδῆ τὸν μυστηριώδη ὁδηγόν.

Ὁ κ. Ζουανίκ καὶ ὁ ἀνεψιός του ἦσαν φοβερὰ ἀνησυχιοὶ διὰ τὴν τύχην τῶν δύο παιδιῶν. Ὁ Βόρις

Βολκῶφ, ἠρεμώτατος, ἔλεγε διὰ τὰ Δίδυμα ὅτι ἦσαν ἄφοβα παιδιὰ, συνηθισμένα εἰς τοὺς κινδύνους, καὶ διὰ τὸν Γύψα, ὅτι ταχέως θ' ἀνεπηροῦτο, διότι νέον ἀερόπλοιο εὐρίσκετο ὑπὸ κατασκευῆν. Εἶχε τὴν ἐλπίδα νὰ ἐπανεῦρῃ τὸ ἀερόστατον χαλασμένον ἢ ὄχι, ὀλίγον τὸν ἔμελεν, ἤρκει μόνον νὰ κατορθώσῃ νὰ τὸ κρύψῃ ἀπὸ τὰ περίεργα βλέμματα τοῦ κόσμου.

Ὁ Βόρις Βολκῶφ δὲν ἄφινε τοὺς ξένους του ἐλευθέρους νὰ παραδοθῶν εἰς τὴν ἀγωνίαν των διὰ τὴν κινδυνώδη περιπέτειαν τῶν Διδύμων. Ὡμίλησε διὰ τὰς ἐργασίας του καὶ τὸ κεντρικὸν πῦρ, διευθύνων συγχρόνως τὸ αὐτοκίνητόν του, τὸ ὁποῖον ἔτρεπε ταχὺ ὡς ὁ ἀνεμὸς.

— Πρὸς μεγάλην μου λύπην, εἶπεν, εἶμαι ἠναγκασμένος ν' ἀναβάλω διὰ τινὰς ἡμέρας τὴν ἐπίσκεψιν, τὴν ὁποίαν

πρόκειται νὰ κάμετε εἰς τὸ πηγάδι καὶ αὐτὸ, χάριν περισσοτέρας ἀσφαλείας. Ὁ Πέτρος Βορζῶφ ὑποθέτει ὅτι ὑπάρχει ἐν ὑποβρύχιον ἠφαίστειον εἰς μικρὰν ἀποστασίαν ἀπὸ ἐκεῖ, καὶ φοβεῖται μήπως, ἀπὸ τὰς νέας πτώσεις χύματος εἰς τὸ ὄρυχειον, ἐπέλθῃ καμμία καταστροφή. Ἐγὼ δὲν τὸ πιστεύω διόλου, καί...

— Κύριε, διέκοψεν ὁ θεὸς Κόναν, ἀφοῦ ὁ φίλος σας φοβεῖται καταστροφήν, καλὰ θὰ ἐκάμνατε νὰ ἐμποδίσετε τὴν Βάνδαν νὰ μεταβῇ εἰς τὸ πηγάδι.

— Ἡ Βάνδα ὅμως εἶνε ἐπάνω εἰς τὸν ἀνοικτὸν δρόμον, μὲ τὸ ἄμαξάκι της μὲ τὰς γαζέλλας.

— Καθόλου. Μίαν ὥραν περίπου πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μας μοῦ ἀνέθεσε νὰ σᾶς εἰδοποιήσω ὅτι ἠλλαξε σχεδίον. Ἐπήγαινε, μοῦ εἶπε, νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς πτωχοὺς ἐκείνους ἀνθρώπους τοῦ ὑπογείου, οἱ ὁποῖοι δὲν βλέπουν ποτε τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, καὶ νὰ μοιράσῃ καρποὺς εἰς τοὺς ἐργάτας τοῦ φρέατος τοῦ πυρός. Τὴν ἤκουσα ποῦ δίστασε νὰ φορτώσῃ κόφρας γεμάτας ὀπωρικά εἰς τὰ ηλεκτρικὰ βαγονάκια καὶ νὰ ἔλθου νὰ τὴν συναντήσου ἐκεῖ κάτω.

— Αὐτὸ εἶνε τρέλλα! εἶπεν ὁ Βόρις Βολκῶφ, κάτωχος, ἐνῶ ἔκαμνεν ἕνα ἀπότομον χειρισμὸν εἰς τὸ πηδάλιον τοῦ αὐτοκινήτου.

Τὸ αὐτοκίνητον ἐβράδυνε τὸν δρόμον του, ἔστρεψεν ὀπίσω καὶ ἐξέκίνησε πάλιν ὄλοταχὺς πρὸς τὴν γέφυραν τοῦ Ζαμβέζης, ἀπὸ τὴν ὁποίαν πρὸ ὀλίγου μόλις εἶχε διαβῆ.

Ἐπλησίαζε νὰ φθάσῃ ἐκεῖ, ὅταν ἀντήχησεν ἕνας τρομερὸς κρότος. Πρὸς τ' ἀριστερὰ τῆς γεφύρας, ὁ ποταμὸς ἐφούσκωνεν εἰς κύματα τρομεροῦ ὕψους, ἐπάνω ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐτινάζοντο σίφωνες, ποῦ συνεχροῦντο, ἀνέβαιναν μὲ ἀφρούς καὶ ἀναβρασμούς κ' ἐγέμιζαν τὴν ἀτμοσφαῖραν μὲ πυκνοὺς καπνοὺς.

Ἐγκαταλειψας ἀκυβέρνητον τὸ αὐτοκίνητον, ὁ Ἄρχων τοῦ Πυρός εἶχε σηκωθῆ ὀρθός, μὲ τὸ χερί ἀπλωμένον πρὸς τὸ μέρος τοῦ ποταμοῦ ποῦ εἶχε ξεχειλίσει.

— Τὸ ὑποβρύχιον ἠφαίστειον! Ἄχ! ἡ Βάνδα! ἐβρυχήθη, ἐνῶ ἐδοκίμαζε νὰ ὀρμήσῃ καὶ νὰ πηδήσῃ ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητον.

Ὁ Γιάγκος τὸν συνεκράτησε, σὰν τρελλὸς καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὴν ἀπελπισίαν εἶχεν ἐννοήσῃ τὰ πάντα... Αἱ προβλέψεις τοῦ Πέτρου Βορζῶφ ἐπραγματοποιῶντο: ὑπῆρχε ἠφαίστειον ἐκεῖ, καὶ αἱ τολμηραὶ ἀνασκαφαὶ τὸ εἶχαν ξεσκεπασῇ, τὸ εἶχαν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὸν σωρόν τοῦ χύματος, τῆς στάχτης τῶν βράχων, τὸν ὁποῖον ἄλλοτε εἶχεν ἐξημέσῃ αὐτὸ τὸ ἴδιον καὶ ὁ ὁποῖος ἐπὶ τέλους ἔφραξε τὸν κρατῆρά του.

(Ἔπαται συνέχεια) Ν. ΠΟΡΙΩΤΗΣ

Ο ΜΑΘΗΤΗΣ ΤΟΥ ΛΟΧΙΑ ΦΛΟΓΕΡΑ (ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ L. HAMBAU)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Τέλος)

Ὁ Τοσουλάκης, ἔπειτα ἀπὸ ἐκείνην τὴν περιπέτειαν μὲ τὴν ἄλεπού, ἔδωκεν ἐπισημώτατα τὴν ὑπόσχεσιν νὰ εἶνε φρονιμώτερος καὶ προσεκτικώτερος εἰς τὸ μέλλον διὰ νὰ μὴ ἀνησυχῇ τοὺς καλοὺς του τοὺς γονεῖς.

Ἄν ἐκράτησεν ἡ ὄχι τὸν λόγον του, δὲν δυναμέθα νὰ τὸ βεβαιώσωμεν. Αὐτοὶ οἱ μικρούληδες εἶνε τόσο φοβερὰ ζιζάνια! Δὲν ἡμποροῦν ποτε νὰ καθήσουν ἥσυχά! Πάντοτε ἐννοοῦν νὰ κάμουν τρέλλες!

Ἀπὸ ἐκείνην ὅμως τὴν ἡμέραν, ὁ καλὸς μας ὁ Φλογέρας κατέφυγεν εἰς ἕν ἐξαιρετὸν μέρος ἅμα ἔβλεπε τὸν μικρόν του κύριον νὰ ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ σπίτι, ἐπετάχυνε τὸ βῆμα καὶ ἐπήγαινε κατόπιν του, σὰν ἀληθινὴ σιὰ του.

Μόλοντοῦτο ὁ Τοσουλάκης ἀρκετὰ συχνὰ εὐρίσκε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ξεφεύγῃ ἀπὸ τὴν ἐπίβλεψιν, καὶ πολλὰ τῶ συνέβησαν ἀκόμη περιπέτεια, τῶν ὁποίων ἡ ἀφήγησις θὰ ἦτο πολὺ μακρὰ.

Μίαν ἡμέραν, ἐπὶ τέλους, ὁ λοχαγὸς Σπασταβάς πεπετήρησεν ὅτι ὁ υἱὸς του ἐγένετο παραπολλὸ σοβαρὸς, μελαγχολικός. Ἐφευγεν, ἐννοεῖται, ἀπὸ τὸ σπίτι διὰ νὰ κυνηγῇ, μὲ τὸ τουφεκάκι του ἐπ' ὤμου, καὶ τὴν τάνταν κρεμασμένην εἰς τὸ πλευρόν του, ἀλλὰ σχεδὸν πάντοτε ἐπέστρεφε μὲ τὰ χέρια ἄδεια.

Ἴδου τι εἶχε συμβῆ. Ἐνα πρωί, ἐνῶ ὁ Φλογέρας ἐκοιμᾶτο ἀκόμη, ὁ Τοσουλάκης μὲ ἐξέκίνησε, κατὰ τὴν συνήθειάν του, κ' ἐπήγεν εἰς τὸ δάσος. Ὅταν ἤλθε τὸ μεσημέρι, κουρασμένος ἀπὸ τὴν ζέστην, καθὼς καὶ ἀπὸ τὸν πολὺν δρόμον ποῦ εἶχαν κάμῃ τὰ ποδαράκια του, ἐκάθησεν εἰς τὴν σιάν τῶν πυκνῶν θάμνων. Δὲν εἶχε προφθάσῃ νὰ καλοκαθῆσῃ εἰς ἐκεῖνο τὸ ἐρημικὸν ἄστυλον, ὅταν ὁ ἦχος μιᾶς φωνῆς νεανικῆς καὶ δροσερᾶς, ποῦ ἤρχετο ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τῶν πυκνῶν λευκακωνίων, τὸν ἔκαμῃ νὰ σιρτησῇ.

— Νὰ πάρ' ἡ ὀργή! ὅπως λέγει ὁ ἔνδοξος πατέρας μου, — ἐπιθύρειν ὁ Το-

σουλάκης, — ἡ φωνὴ τῆς καλῆς μου μικρούλας Ροζέττας, τῆς ἀνεψιάς τοῦ ἐλλογιματάτου Διωξοχαρᾶ...

Ἀπὸ τότε ποῦ ἀπεφοίτησεν ἀπὸ τὸ σχολεῖόν του, ἂν καὶ εἶχαν χωρισθῆ ἀγαπημένοι καὶ καλοὶ φίλοι, ποτε δὲν εἶχε τύχη περιστάσις νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ νὰ τοὺς ἴδῃ.

— Πόσο θὰ ἔχει μεγαλώσῃ καὶ ὀμορφῆν! — ἐσκέφθη ὁ μικρὸς κυνηγός. Καὶ ἤρχισε σιγά-σιγά νὰ παραμερίζει τὰ κλαδιά, διὰ νὰ ικανοποιήσῃ τὴν περιέργειάν του.

Ὅσον ἐπερνοῦσαν τὰ χρόνια, τόσο ἡ Ροζέττα ἐγένετο κόρη μὲ ὅλες τὰς χάρες, καλὴ καὶ χαριτωμένη. Δὲν ἦτο ὅμως μόνη ἐκεῖ. Τὴν συναδευεν ἡ φιλενάδα της, ἡ Βαβίλδα. Καὶ διὰ τὴν μίαν καὶ διὰ τὴν ἄλλην, ὑπῆρχαν σχεδὸν γάμου εἰς τὸν ἀέρα, καὶ ἀκριβῶς,

Ὁ γάμος ἐγένε μὲ μεγάλην πομπήν... (Σελ. 390 στ. 6')

ἔχον ἔλθῃ νὰ περιπατήσου εἰς τὸ δάσος καὶ εἶχαν ἐκλέξῃ ἐκείνην τὴν ἐρημικὴν γωνίαν.

Ὁ Τοσουλάκης τὰ ἐσάστισε μὲ τὴν χάριν καὶ τὴν κομψότητά των καὶ δὲν ἐσάλυσε ἀπὸ τὴν θέσιν του. Ἦκουσε λοιπὸν ἐκεῖ παραπάνω ἀπὸ ἐπιθυμίας

διὰ τὴν Ροζέτταν πρὸ πάντων. Ὄταν τὴν ἤκουσε νὰ ὁμιλῇ διὰ τὸν καλοῦτον ἐκεῖνον, ποῦ ἐζητοῦσε νὰ τὴν πάρῃ, ἡ καρδούλα του ἐφόρτωσε τόσον πολύ, ὥστε ὁ Τσοουλάκης μας δὲν ἤμπόρεσε νὰ συγκρατήσῃ ἕνα στεναγμὸν τόσον ἀπελπιστικόν, ὥστε θὰ τὸν ἐπέρνατε διὰ λυγρὸν ἀνθρώπου ποῦ ἐβρηνοῦσε.

Διπλή ἀντήχησε κραυγὴ ἀμέσως. —Κάποιος εἶνε κρυμμένος ἐκεῖ!... ἐφώναξεν ἡ Ροζέττα. Μᾶς ἀκούανε!... Ἰσως, ἂν ἦτο μόνη, ἡ ἀνεψιά τοῦ ἐλλογιμωτάτου θὰ ἔδοκιμαζε νὰ ἰθῆ καὶ νὰ μάθῃ ποῦς ἦτο αὐτὸς ὁ κάποιος. Ἡ Βαθίλδα ὅμως, ὀλιγώτερον γενναία, τὴν ἀρπαξέ ἀπὸ τὸ χέρι:

—Δρόμο! Πάμε νὰ φύγωμε! Ἐπῆραν καὶ αἱ δύο τὸ φύσημά των, σὰν περισσότερες τρομαγμένες, διὰ μέσου τοῦ δάσους, καὶ ἄφησαν τὸν Τσοουλάκη καὶ βυθισμένον εἰς τὰ σοβαρωτέρας σκέψεις ποῦ εἶχε κάμῃ εἰς τὴν ζωὴν του. Χίλια ἀντιφατικὰ σχέδια διεστουρώνοντο καὶ συνεχρούοντο εἰς τὸ μυαλό του. Νὰ παρουσιασθῆ εἰς τὸ σπίτι τοῦ ἐλλογιμωτάτου; Τί ὑποδοχὴν ἀρά γε θὰ εὑρίσκει; Ἀλλὰ πάλιν, νὰ καθῆσῃ μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα;...

Ὁ Τσοουλάκης ἐπροτιμοῦσε νὰ ἐβλεπε πρώτα τὴν Ροζέτταν, τὴν φίλην τῶν παιδικῶν του χρόνων καὶ νὰ συνομιλήσῃ μαζί της. Μὲ τὴν ἐλπίδα λοιπὸν μῆπως τὴν συναντήσῃ πάλιν, ἐπανῆλθεν ἐπανειλημμένως νὰ ἐξερευνησῇ ἐκείνην τὴν γωνίαν τοῦ δάσους. Ἄλλοιμονο! ἡ Ροζέττα δὲν ἐφάνη πλέον ἐκεῖ!

Μίαν ἡμέραν ἐπὶ τέλος (οἱ μικροκαμωμένοι ἀνθρωπάκοι κάμνουν κάποτε αὐτὲς τὰς παληκαριές), ἐτόλμησε νὰ ὑπάγῃ καὶ νὰ κρούσῃ τὴν θύραν τοῦ σοφοῦ. Ὁ ἀνέλιπτος τύχη! δὲν ἤμποροῦσε νὰ ἐκλεῖξῃ καλλιτέραν στιγμὴν. Ὁ σχεδιαζόμενος γάμος εἶχε ματαιωθῆ. Ἡ εὐμορφὴ Ροζέττα, εἴτε ἀπὸ πείσμα εἴτε ἀπὸ κάθε ἄλλο αἶσθημα κινουμένη, ἔκαμε τὴν καλλιτέραν ὑποδοχὴν εἰς τὸν φίλον τοῦ παλαιοῦ καιροῦ. Ὄταν τοὺς εἶδε τόσον καλά νὰ τὰ συμφωνοῦν, ὁ ἐλλογιμωτάτος ἤρχισε νὰ συλλογίζεται.

Ἦτο ἀρκετὸς καιρὸς, ποῦ ἄλλη ὁμιλία δὲν ἐγίνετο εἰς τὴν πόλιν καὶ τὰ περίχωρα, παρὰ διὰ τὴν μεγάλην περιουσίαν τοῦ λοχαγοῦ Σπασταάλα, ποῦ εἶχε διορισθῆ διοικητὴς τῆς πόλεως ὁ Τσοουλάκης λοιπὸν δὲν ἦτο διόλου κακὸς γαμβρὸς. Ἐξ ἄλλου, ὁ ἐλλογιμωτάτος Διωξοχαρᾶς ἄλλο δὲν ἐζητοῦσε παρὰ πῶς νὰ ὑπανδρεύσῃ τὴν ἀνεψιάν του, ποῦ ἦτο κοπέλλα πιά ἴσα μ' ἐκεῖ ἐπάνω, καὶ τὴν ὁποῖαν ἐνόμιζεν ὅτι εἶχε ξεφορτωθῆ, ὅταν ἐματαιώθη τὸ συνοικέσιον.

Τέλος πάντων ἔλα ἦλθαν τόσον καλά, ὥστε ὁ ἐλλογιμωτάτος ἔχει μόνον

δὲν ἀπέκρουσε τὴν αἴτησιν τοῦ νέου μνηστῆρος, ἀλλὰ καὶ ὄρισε νὰ ἐκπληρωθοῦν οἱ πόθοι του ζεῖται ἀπὸ ὀλίγους μῆνας...

Ὁ γάμος ἐγίνε με μεγάλην πομπήν δὲν ἐλείψαν οὔτε τὰ βιολιά, οὔτε τὰ παιγνίδια, ἀλλ' οὔτε καὶ οἱ περιέργοι, καὶ πολλοὶ θὰ ἔχαμογέλασαν ὅταν εἶδαν νὰ περνᾷ τὸ ὄραλον ἐκεῖνο ζευγάρι, ποῦ ὁ γαμβρὸς δὲν ἐφθανε ὑψηλότερα ἀπὸ τὴν μέσῃ τῆς νύφης.

Ὁ λοχίας ὅμως, κορδωμένος καὶ τσιτωμένος μέσα στὴν ὠραιότεραν του στολήν, ἦτον ἐκεῖ διὰ νὰ δώσῃ τὴν πρέπουσαν ἀπάντησιν εἰς τὰ ἄνοστα χρώατά των.

—Μπᾶ, νὰ πᾶρ' ἡ ὀργή! τὸ ἀνάστημα δὲν κάνει τὰ παληκαρία!

Ἐκεῖνον ποῦ τὸν ἐστενοχωροῦσε κάπως εἶνε ὅτι δὲν εἶχε κατορθώσῃ νὰ ἐπιτύχῃ κουμπάρων ἴσον εἰς τὸ ἀνάστημα μὲ τὸν πολυαγαπημένον του, τὸν Τσοουλάκην. Αὐτὸ ὅμως δὲν τὸν ἤμπόδισε νὰ κατεβάσῃ κούπες καὶ ποτήρια εἰς ὑγείαν τῶν νεονύμφων, ἐπωφελῆθη μάλιστα τῆς περιστάσεως διὰ νὰ συμπιλιωθῆ μὲ τὸν σοφολογιώτατον Διωξοχαρᾶν, τὸν ὅποιον εἶχε κακομεταχειρισθῆ ἄλλοτε, ὅπως ἐνθυμῆσθε.

Καὶ διὰ νὰ τελειώσωμεν μὲ μίαν εὐθυμον ἀνάμνησιν, ὁ χωροδίκης Βονιφάτιος, ὁ ὁποῖος ἦτο πρῶτος καὶ καλύτερος εἰς τὸν γάμον, εἶχε φορέσῃ, τὴν ὠραιότεραν του περρούκαν, τὴν περρούκαν μὲ τὰ κοιταδάκια, ἡ ὁποία εἶχε τρυπώσῃ ἀντὶ τοῦ Τσοουλάκη, μέσα στὸ μαγευμένο καλάτι.

Μὲ τὴν διαφορὰν μόνον ὅτι, ἀπὸ τὴν μεγάλην του συγκίνησιν βέβαια, τὴν εἶχε φορέσῃ στραβά.

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ ΤΕΛΟΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Διδάσκαλος. —Ἐὰν σοῦ εἶπη κανεὶς ὅτι αὐτὴ ἡ ἀριθμητικὴ πράξις εἶνε λανθασμένη, τί θὰ κάμῃς διὰ νὰ ἀποφύγῃς πᾶσαν ἀντίρρηση;

Ὁ Μαθητής. —Ὁ αὐτὸ πῶ: ἔχετε δικαίον, κύριε!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μουσηγέτου Ἀπόλλωνος

Ἡ Θύελλα πρὸς τὴν Ναυσικῶν, ἥτις ἐβράδυνε νὰ ἐλθῇ τὴν ὥραν τῆς συνεντεύξεως: —Μπράβο σοῦ! Ἐγὼ ἐδῶ πρὸ δέκα λεπτῶν καὶ σὲ περιμένω μισή ὥρα!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ριγολέττου

Ἡ Φιφὴ θερμαίνει, χάριν πειράματος, μὲ ἀναμμένον κερί τὸ θερμόμετρον, καὶ ὁ ὑδράργυρος ἀναδίδει.

—Πάψε λοιπὸν τ' ἀστειά! Δὲ βλέπετε πόσο ἀνέθικες; Ἡ θέλεις νὰ σκάσωμε ἀπὸ τὴ ζέστη;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Διαφωστειφούς Σημαίας

ΤΟ ΔΗΜΟΥΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ ΤΟΥ 1907

[Ἡ Διάπλασις θὰ στείλῃ ἔντυπον ψηφοδέλιον πρὸς ὅλους τοὺς δικαιουμένους νὰ ψηφίσουν].

1.— Προκηρύσσεται Δημοψήφισμα τῶν συνδρομητῶν τῆς Διαπλάσεως πρὸς ἀνακήρυξιν τοῦ ὠραιότερου ψευδωνύμου τοῦ 1907.

2.— Ἐκλεξίμα ψευδωνύμου εἶνε μόνον ὅσα ἐφάνησαν ἢ θὰ φαῖντο εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν τοῦ τῶμου τούτου, ἦτοι εἰς τὴν στήλην «Ἐγκρίσεις Ψευδωνύμων», εἴτε ὡς νέα ψευδωνύμα, εἴτε ὡς ἀναγεώσεις παλαιῶν, εἰς τὰ φυλλάδια τὰ ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1906 μέχρι 30 Νοεμβρίου 1907.

3.— Ἐκλογεῖς εἶνε ὅλοι οἱ συνδρομηταὶ (συνδρομητρία καὶ ἀδέλφια των) τῆς Διαπλάσεως, ὅσοι ἔχουν ἦδη ἢ θὰ λάβουν ψευδωνύμον διὰ τὸ 1907, καὶ ὅσοι ἀκόμη θὰ λάβουν ψευδωνύμον διὰ τὸ 1908 εἰς τὰ ἀρ. 1, 2 καὶ 3 φύλλα τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου.

4.— Ἡ ψηφοφορία θὰ γίνῃ διὰ ψηφοδελτίου. Πρὸς πάντας, ὅσοι ἔχουν δικαίωμα ψήφου ἢ θὰ τὸ ἀποκτήσουν, κατὰ τὸ ἀνωτέρω, μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου, θὰ στείλω ἀπὸ ἔντυπον ψηφοδέλιον, τὸ ὅποιον ἕκαστος ψηφοφόρος πρέπει νὰ συμπληρώσῃ καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸ γραφεῖόν μου.

5.— Τὸ πρὸς συμπλήρωσιν ψηφοδέλιον θὰ τυπωθῇ εἰς μεγαλύτερον σχῆμα κατὰ τὸ ἑξῆς ὑπόδειγμα:

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟΝ
Ὄνομα ἐκλογέου:
Ψευδώνυμον:
Ἐν... τῆ... 190
Ἐκ τῶν ἐν τῇ «Διαπλάσει» τοῦ 1907 ἐγκριθέντων ψευδωνύμων, μοῦ ἤθεσαν περισσότερον τὰ ἐπόμενα δέκα, τὰ ὁποῖα ἀναγράφω κατὰ τάξιν προτιμησέας μου:

6.— Τὸ ψηφοδέλιον τὸ ὅποιον θὰ λάβῃ ἕκαστος πρὸς συμπλήρωσιν, θὰ φέρῃ πρὸς διάκρισιν ἕνα ἀριθμὸν ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὸν ἀριθμὸν ὑπὸ τὸν ὅποιον εἶνε ἐγγεγραμμένος ὁ συνδρομητῆς εἰς τὸ Βιβλίον τῶν Ψευδωνύμων. Ἐπομένως ἕκαστος δὲν εἰμπορεῖ νὰ στείλῃ παρὰ τὸ ψηφοδέλιον τὸ ὅποιον θὰ λάβῃ· οὔτε δηλ. νὰ τὸ παραχωρήσῃ εἰς ἄλλον, οὔτε αὐτὸς νὰ δεχθῇ ἄλλο πρὸς συμπλήρωσιν. Καὶ ἀπαξ ἔσται τὸ ἰδικόν του, οὐδὲν δικαίωμα πλέον ἔχει οὔτε νὰ

τὸ ἀποσύρῃ, οὔτε νὰ τὸ ἐπιδιορθώσῃ, οὔτε νὰ ζητήσῃ νὰ τὸ ἀντικαταστήσῃ.

7.— Μεταξὺ τῶν δέκα ψευδωνύμων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐκλεῖξῃ ἕκαστος, δικαιούται νὰ συμπεριλάβῃ καὶ τὸ ἰδικόν του, (ἂν εἶνε ἐκλεξιμὸν.) Καὶ μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν θὰ λάβῃ τὸ ἔντυπον ψηφοδέλιον (περὶ τὰ μέσα Δεκεμβρίου) ἔχει καιρὸν νὰ σκεφθῇ ποῖα εἶνε τὰ δέκα ψευδωνύμα τῆς ἀρεσκείας του, ὧστε εὐθὺς ἅμα τὸ λάβῃ, νὰ τὰ γράψῃ καὶ νὰ τοῦ τὸ ἐπιτρέψῃ.

8.— Ἡ προθεσμία τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ψηφοδελτίων (σύντομος πάντοτε) θὰ ὁρισθῇ εἰς τὸ φυλλάδιον ἐκεῖνο τοῦ Δεκεμβρίου, εἰς τὸ ὅποιον θαγγέλλεται καὶ ἡ ἀποστολὴ των πρὸς τοὺς ψηφοφόρους. Ἄλλ' οὔτω πρέπει νὰ προσέξουν νὰ μὴ συμπεριλάβουν κατὰ λάθος εἰς τὸ ψηφοδέλιον καὶ νέα ψευδωνύμα τοῦ 1908.

9.— Δέκα ψευδωνύμα, ἐκ τῶν ἐκλεξιμῶν, τὰ μέλλοντα νὰ συγκεντρώσουν τὰς περισσότερας ψήφους, θὰ βραβευθοῦν, ἦτοι ἐν μὲ Ἀ' βραβεῖον, δύο μὲ Β' βραβεῖον, τρία μὲ Γ' βραβεῖον καὶ τὰ λοιπὰ τέσσαρα μὲ Ἐπαινον, κατὰ σειράν πλειονοψηφίας. (Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας μεταξὺ δύο ἢ περισσότερων ψευδωνύμων, τὸ βραβεῖον θάπνευσθῃ διὰ κλήρου.)

10.— Οὗτω γεινομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, εἰς τὸ Γραφεῖόν μου θάποιστεσθῇ ἕν ψηφοδέλιον, τὸ ὅποιον ὀνομάζομεν Πρότυπον ψηφοδέλιον τῆς Διαπλάσεως. (Διότι θάναγραφῶν τὰ δέκα ψευδωνύμα, τὰ ὁποῖα διὰ τῆς ψήφου τῶν φίλων τῆς, θὰ παραδεχθῆ καὶ θὰ βραβεύσῃ ὡς ὠραιότερα ἢ Διάπλασις.) Λοιπὸν, δέκα ἄλλα ψηφοδέλτια ἐκλογέων, ἦτοι τὰ συμφωνοῦντα περισσότερον μὲ τὸ Πρότυπον ψηφοδέλιον τῆς Διαπλάσεως, θὰ βραβευθοῦν κατὰ σειράν, ἦτοι μὲ Ἀ' βραβεῖον ἐκεῖνο ποῦ θὰ συμφωνῇ περισσότερον ἔλαυν, μὲ Β' βραβεῖον τὰ δύο ἐπόμενα, μὲ Γ' βραβεῖον τὰ τρία ἐπόμενα, καὶ μὲ Ἐπαινον τὰ λοιπὰ τέσσαρα. (Ἐν ἢ περιπτώσει δύο ἢ περισσότερα ψηφοδέλτια, ἐκ τῶν ἀξίων βραβεῖου, εἶνε ἐντελῶς ὅμοια μεταξὺ των, τὸ βραβεῖον θάπνευσθῃ διὰ κλήρου.)

11.— Οἱ κάτοχοι τῶν βραβευμένων ψευδωνύμων, ὡς καὶ οἱ ἀποστολεψύχοντες τὰ βραβευμένα ψηφοδέλτια, θὰ λάβουν ὡς βραβεῖα τὰ ὄρισμένα δι' ἑλθους τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμοὺς (ἴδε Ὅδηγόν, κεφ. Ε.) ἐννοεῖται δὲ ὅτι τῶν λαθόντων τὰ Ἀ'. βραβεῖα θὰ δημοσιευσθῇ καὶ ἡ εἰκόμ.

12.— Ὅσοι δὲν ἔχουν ψευδωνύμον διὰ τὸ 1907 ἢ δὲν ἔλαβον ἀκόμη διὰ τὸ 1908, καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ ψηφίσουν, δύνανται κατὰ τὸ ἀνωτέρω νὰ ποικιλήσων τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἂν φροντίσων νὰ τοὺς ἐγκρίθῃ ψευδωνύμον (διὰ τὸ 1907 ἢ τὸ 1908), πρὸ τῆς 15 Δεκεμβρίου ἔ. ἔ.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Καὶ εἰς τὰς τρεῖς Κληρώσεις τῶν Δώρων τῆς Διαπλάσεως διὰ τὸ 1908, ἀξίας ἐν ἑλω δρ. 1620, θὰ λάβουν μέρος μόνον οἱ μέχρι τῆς 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ἐγγραφόμενοι ἢ ἀναεοῦντες τὴν συνδρομὴν των διὰ τὴν Διάπλασιν τοῦ 1908. Ἦτοι τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐτήσιας συνδρομῆς των πρέπει νὰ φθάσῃ εἰς τὸ Γραφεῖόν μας τὴν 30 Νοεμβρίου τὸ βραδύτερον. Ἡ πρώτη Κληρώσις θὰ γίνῃ ἀρχὰς Δεκεμβρίου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

«ΚΑΙ ἀπὸ τὰ γειτονικὰ σχολεῖα ἀκόμη ἔργονται συνδρομηταὶ σου διὰ νὰ ἴδωσιν τὸν Ἀναγιάν!... Ποῦ; εἰς τὸ Σχολεῖον ὅπου πηγαίνει τὸ ἄλυσον ἄνθρωπον, τοῦ ὁποῦ ἕνας συμμαθητῆς, λέγει, εἶνε ἀπαράλλακτος, μὰ ἀπαράλλακτος μὲ τὸν Ἀναγιάν. Δὲν εἶνε περίεργον; δοθέντος ὅτι ὁ ψυχογιὸς μου ἔχει μούτρα... ἐντελῶς δικὰ του;

Πλοῖαρχε Νέμε, μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον ἀνέγνωσα τὴν ὠραίαν ἐπιστολήν σου. Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς εἰς Ρωμανίαν ἐξόδου τῶν ἑλληνικῶν φύλων δυστυχῶς ἐξακολουθεῖ. Ἄν ὁ ἐγγραφόμενος νέος συνδρομητῆς δηλώσῃ συγκρούσας μὲ τὴν ἐγγραφήν του τὴν συστάσει τίνος ἐγγράφεταί, βεβαίως λογίζεται εἰς τὸ ἐξετάσθωκα.

Τῆς Φράκης τ' Ἀργιολοῦλοδο, τὸ ὅποιον δημοσιεύει σήμερον μίαν Μικρὰν Ἀγγελίαν—σὰς τὴν συνιστῶ,—μοῦ γράφει καὶ ἰδιαιτέρως ἐπὶ τοῦ θέματος τὰ ἑξῆς ὠραιότατα:

«Ἡ ὄλον ἀξαναμμένη κινήσις τοῦ Δημοψηφισματοῦ μοῦ δίδει ἀφορμὴν εἰς σκέψεις. Χωρὶς νὰ ἔχω ἀξιώσεις Φλογαίτου, φαντάζομαι ὅτι εἶνε καιρὸς εἰς τὰ πολιτικὰ αὐτὰ ἦθη τῆς «Διαπλάσεως» νὰ εἰσαχθῆ ἡ ἀποκέντρωσις. Καλὸς βέβαια καὶ ὁ σοβινισμός. Ἀλλὰ τί τὰ θέλεις; Σημαία τῆς «Ελευθερίας ἀπ' ἐδῶ, ὑπὲρ Παντὸς ἀπ' ἐκεῖ, Ἐθνικὴ Ἰδέα, Ψυχὴ, τέλος ἕνα ὄλο περιόβλιον πατριωτικῶν ψευδωνύμων ὀδηγῶν ἀξιοβληνῆτος τῆς ἐμπνευσιν.» Ὅλοι ἐμεῖς, ποῦ ἔχομεν ἕνα ψευδώνυμον—καλὸν ἢ κακὸν ἀδιάφορον—καὶ δὲν κλειόμεθα εἰς αὐτοθυσμασμὸν ἐντὸς αὐτοῦ, δὲν θὰ ἦτο ἄσχημον νὰ ἐθέταμεν ἰδίαν ὑποψηφιότητα, ἢς ἡ ὑποστήριξις κοινὴ ὑφ' ὅλων τῶν προσανατολιζομένων τὸν Ἔρωτα τοῦ Καλοῦ. Ἐὰν περίσῃ ἐνίκησαν πλὴν ἐνός οἱ ὀκτὼ καὶ δύο, θὰ ἦτο ἔξ ἴσου ἐνδιαιρέσιον ἐφέτος νὰ ψηφισθῇ ἐκλεκτικῶς κάποιος μὲ τὰ προσόντα, ποῦ ἀποδίδονται εἰς τοὺς ἐν τῇ συγκρούσει πολιτικῇ ἰάπωνας. Πίπτω τὴν ἰδέαν σήμερον, ἂν εἶνε δυνατόν νὰ καλλιεργηθῇ, διὰ νὰ σημειωθῇ οὕτω καὶ ἕνας σταθμὸς ἐξελίξεως.»

Σοῦ ἔσται τὸ βραβεῖον, Πρῶτον τῶν Ζώων, καὶ σ' εὐχαριστῶ διὰ τὴν πρόθυμον ἀνανέωσιν τῆς φιλίας μας. Φοβεῖσαι μὴ σὲ περιπαίξω διότι ἔλαττες διὰ τὸν θάνατον τοῦ καναρινιοῦ σου; Ἄ, μὰ! τὸ καίμενον, ἀφοῦ τὸ λυπήθηκα κ' ἐγὼ, ἔτσι ὠραῖα ποῦ τὸ περιγράφεις!...

Δὲν ἤξευρα δ' αὐτὰ τὰ φοβερὰ παθήματα, Τριμνημώδης Θάλασσα! Χαίρω πολὺ ποῦ ἦσαν περαστικά καὶ περιμένα τώρα νὰ μοῦ γράψῃς ὅπως πρῶτα. Ὅλοι αἱ παραγγέλια σου ἐξετελέσθησαν.

Ἄ, συνάχῃ ἦτο; Κ' ἐγὼ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐτρέφαξα, Ἡχὼ τῆς Καρδίας... Ἡ ἐπιστολή σου ὠραιότατη.

Καὶ ἡ ἰδική σου, Ροδοπάρειος Μικροῦσία, ἡ ὁποία μὲ ἀπέζημίωσε διὰ τὴν μακρογρονδισιωπήν. Ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ γένησῃ ἄλλο τὸσον διὰ νὰ μοῦ ξαναγράψῃς. Μετὰ χαρᾶς, Μουσηγέτα Ἀπολλον, μανθάνω τὴν λαμπρὰν δράσιν τοῦ Συλλόγου σας καὶ τὴν ἐκδυμον ὑποστήριξιν, τῆς ὁποίας πανταχόθεν τυγχάνει. Ὁ κ. Π. εὐχαριστήσεν ἰδιαιτέρως τὸν κ. Ἐπιθεωρητὴν, δι' ἢν εἶχε καλωσύνην νὰ στεγάσῃ Σύλλογον ἐργαζόμενον ὑπὲρ τῆς Διαπλάσεως.

Ὁραιοτάτας ἐπιστολάς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς: Ἐλληνίς, Μάθρος τῆς Βενετίας, Ἀθάνατος Ἑλλὰς καὶ Μαραμηνὴ Γαρδένια.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξων: ὁ Λάζαρος μὲ τὸν Ἐρημίτην—ἢ Νεκρικὴ Ὀδὴ μὲ τὸν Ἐρημίτην—ἢ Αἰλιθὸ μὲ τὸν Λάζαρον, Ὁνειροπόλον τῆς

Δόξης, Ἐὐτυχὲς Παρθελθόν, Θύελλαν καὶ Γαλανόλευκην—ὁ Μουσηγέτης Ἀπόλλων μὲ τὴν Ἀρχοντοπούλαν τῶν Λευκῶν Ὁρέων καὶ Προσφιλὴ Ἀνάμνησιν—ὁ Ἀγγελος τῆς Ἐλπίδος μὲ τὸν Ὁνειροπόλον τῆς Δόξης—τὸ Βυζαντινὸ Ἀπόδῃ μὲ τὴν Ἡρώϊκην Κρήνην, Μελαχρόνῃ Ἑλληνοπόουλο, Πτερογόνῃ Ὁνειρον, Γοιθιὸν Πύργον καὶ Ἀστρον τῆς Ἐρημίας—τὸ Μαγεμένο Ἀκρογιάλι μὲ τὴν Πυγολαμπίδα, Ἐὐτυχὲς Παρθελθόν, Μαργαριταεὶνόν Δάκρυ, Σκέοτος καὶ α21—ἡ Ἡχὼ τῆς Καρδίας μὲ τὴν Θύελλαν, Ἀθήνην, Μαργαρωμένον Βασιλεῖον, Ὁνειροπόλον τῆς Δόξης καὶ Ἐὐτυχὲς Παρθελθόν—ἡ Ἐνδοξὸς Ὑδρα μὲ τὴν Ἀλγοῦσαν Νεότητα, Νεκρικὴν Ὀδὴν, Ἀστρον Ἐσπερινόν, Ἐνδοχουῖα Ἑλληνοίδα καὶ Φιλοπαίριδα Ἑλληνοπούλαν—ἡ Ὀδὸς τῆς Δόξης μὲ τὴν Ἀντισυμπεριφερόμενην Ἀμυγδαλιάν, Ἀγγελον Ἀγερεινόν, Ριγολέττον, Διατόστυον καὶ Ζήτω ἢ Ἑλλάς—τὸ Μαργαριταεὶνόν Δάκρυ μὲ τὴν Θύελλαν, Διατόστυον, Ἀγγελον τῆς Ἐιρήνης, Λάζαρον καὶ Βαγδαλίαν—ὁ Θανασιότης τῶν Ἠρώων μὲ τὴν Καρκαλάξον, Σταγόνα ἐν τῷ Ὁρεῶν, Κοιροπολίτιν, Γενναῖον Ποντικὸν καὶ Λάζαρον—ἡ Ἑλληνίς μὲ τὸν Κύκνον τοῦ Ἐδρόγα—τὸ Μελαχρόνῃ Ἑλληνοπόουλο μὲ τὸν Κύκνον τοῦ Ἐδρόγα.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Νικόλαον Χ. Τ. (ἔστειλα) εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράψεις. Ἄρην (λυποῦμαι ποῦ κατόπι ἐνρτήρις μοῦ κἀμνεῖς τὸτον σημαντικὰς ἀνακοινώσεις) Ὁδρανιον Τόξον (ἔλαβα κ' εὐχαριστῶ διὰ τὰς καλὰς διαθέσεις) Μαργαρωμένον Βασιλεῖον (ἐδιάβασα καὶ τὴν ἀπάντησίν σου· αὐτὰ ὅλα ξεχνιοῦνται...μετὰ τὰς ἐκλογὰς!) Καρκαλάξον (εἰς τοὺς τριμήνους καὶ ἐξαμήνους δὲν δίδεται ἀριθμὸς Λαχείου μόνον εἰς τοὺς ἐτήσιους) Ἐνδοξον Ὑδραν (χαίρω ποῦ ἐγίνεταί καλά· τώρα δὲν θὰ μοῦ γράψῃς καλῶς τερα;) Ὁνειροπόλον τῆς Δόξης (ἔχει καλὸς) Πιπτιν-Παιριδα (εὐχαριστῶ πολὺ) Ὁδὸν τῆς Δόξης, Μαργαρωμένον Γαζιάν (δὲν ἐπρόφθασε τὸ ἔβον καὶ ἦτο εἰς τὸ 47ον φύλλον) Χαίρω πολὺ διὰ τὴν καλλιτέρευσιν τῆς ἀδελφούλας σου) Μυροζάν (ναί, ὁ περὶ οὗ ἐρωτᾶς μὲνει εἰς τὰς Ἀθήνας· ἀλήθεια; δὲν τὸ ἤξευρα ὅτι μερικὸν θεωροῦν τὴν ἀπογραφὴν καὶ ὡς γουουσιάν· αὐτὸ δὲ εἶνε ποῦ εἶνε!...) Μαργαριταεὶνόν Δάκρυ (φαντάζου, ἐγὼ ἀκόμη δὲν ἐπεσκέψην αὐτὸ τὸ περίεργον Σχολεῖον τῶν Τυφλῶν θὰ ὑπάγῃ χωρὶς ἄλλο!) Ὁρεῖα τῆς Χίου (βραβεῖον ἔστειλα· ἀνεκοίνωσα τὴν ὠραιότατην ἐπιστολήν σου εἰς τὸν κ. Φαίωνα, ὁ ὁποῖος σ' εὐχαριστῆν θερμῶς καὶ σοῦ συγκωρῆν πρόθυμος κάθε παράλειψιν) Θανασιότης τῶν Ἠρώων, Ἑλληνικὸν Παιῖον (βραβεῖον ἔστειλα) Ἀρετὴν Θ. Τ. (ἔστειλα; εὐχαριστῶ) Λάζαρον, κτλ. κτλ.

Εἰς δόξας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 30 Ὀκτωβρίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 9. Δεκεμβρίου

Ὁ χάρης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ δέον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, παιλεῖται ἐν τῷ Γραφεῖω μας εἰς φακέλους, ἐν ἑκάστῳ περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

561. Συλλαβόγραφος. Γράμμα, θεὸν Αἰγύπτιον, Μὲ ὄκρον ἔα κολλήσω, Καὶ κατὶ τὴ ἐσκότωσα Ποῦ βέβαια θὰ ψήσω. Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀνευδέσεως

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΣ

Συνιστώμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' εσχόλη παιδικών περιοδικών σύγγραμμα, ἀληθῆς παρασῶν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΕΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ	ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐσωτερικοῦ: Ἐξωτερικοῦ:	ΔΙΔΥΘΗ ΤΩ 1879	Ἐσωτερικοῦ λελ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20
Ἐτησίαι... 8.— Ἐξάμηνος... 4,50 Τριμηνος... 2,50	Ἐτησίαι φρ. χρ. 18.— Ἐξάμηνος... 5,50 Τριμηνος... 3,—	Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λελ. 25 (φρ. 0,25).
Δι' ἁποψηφίαν ἀρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Ὅδὸς Ἐδριανίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βασιλειεῖον.
Ἐν Ἀθήναις, 10 Νοεμβρίου 1907	Ἐτος 29ον.—Ἀριθ. 50	

ΤΑ ΔΙΑΓΜΑ ΤΟΥ ΤΡΑΝΣΒΑΛΙΑ (ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ PAUL ROLAND) ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ' (Συνέχεια)

Ὁ ἄρχων τοῦ Πυρός, νομίζων τὸν ἑαυτόν του ἰσχυρότερον ἀπὸ τὰ στοιχεῖα, ἠθέλησεν ὄλα νὰ τ' ἀψηφίσῃ, νὰ ἐκθέσῃ ταπεινάς ὑπάρξεις εἰς κίνδυνον θανάτου, διὰ νὰ ἰκανοποιήσῃ τὴν ἐπιστήμην του καὶ ἀκριβῶς ἡ μοναχοκόρη του, ἡ ἀγαπημένη του κόρη, ἐπλήρωσεν εἰς τὰ ἐπαναστατήσαντα στοιχεῖα τ' ἀντίποινα τῶν θυσιασθέντων ἀνθρώπων. Ἡ Βάνδα, ἡ καλὴ καὶ ὡραία κόρη, εἶχε χαθῆ κατά τὴν στιγμὴν τῆς ἀγαθοεργίας, ἐνῷ ἔφερεν εἰς τοὺς δυστυχεῖς ἐκείνους, πῶς ἐστέρωντο τὸν ἥλιον, τὰ ἀνθη καὶ τὸν καθαρὸν ἀέρα, μερικὰ ἀπὸ τὰ δῶρα τῆς γονίμου γῆς, τῆς ὁποίας ἐκεῖνοι δὲν εἶχαν ἔως τότε ἰδῆ παρὰ μόνα τὰ θλιβερά ὑπόγεια.

Ὅλοι αὐταὶ αἱ σκέψεις ἐπέρασαν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ Γιάγκου εἰς τὸ διάστημα ἐνός δευτερολέπτου. Ὁ κ. Ζουανικ εἶχεν ἀναλάβῃ τὴν κυβέρνησιν τοῦ αὐτοκινήτου, τὸ ὅποτον ἔτρεχε σάν ἀστραπή ἄλλα δὲν κατώρθωνε νὰ μετριάσῃ τὴν ταχύτητά του. Ὁ Ζικυβέζης, ξεχειλισμένος, ἐκύλιε τὰ κύματα του ἐπάνω ἀπὸ τὴν γέφυραν... τὸ νερὸ ἀνέβαινε εἰς τοὺς τροχοὺς τοῦ αὐτοκινήτου. Ὁ Γιάγκος μετὰ δυσκολίας ἐκρατοῦσε τὸν Βόριν Βολκῶφ, ὁ ὅποιος ἀδιακόπως ἐμούγγριζεν αὐτὰ τὰ δύο ὄνοματά :

— Βάνδα ! τὸ ἡφαίστειον !
— Σταματήσατε, δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ ! σταματήσατε, θεῖς μου, τὸ αὐτοκίνητον, διὰ νὰ τρέξω νὰ τὴν προσθάσω ! ἰκέτευεν ὁ Γιάγκος, σάν τρελλὸς ἀπὸ τὴν λύπην.

Ἀλλά ὁ καίμενος ὁ θεὸς Κόναν ἤτο ἀνίκανος νὰ τὸ σταματήσῃ. Ὁ Βόρις αἰφνιδίως ἠύχασε καὶ ἐκάθισεν. Ἐκύτταζεν εἰς τὸ κενὸν καὶ δὲν ἐφρόντιζε διόλου νὰ ἰδῆ πῶς ἐπῆγγαινε...
Ἡ Βάνδα ἐγείνε

— Ἡ Βάνδα ἔγεινε κάτωχρος, τὸν ἀγκάλιασεν ἀπὸ τὸν λαιμὸν, ἐσθίριζε τὸ μάγουλό της ἐπάνω στὸ δικό του :

— Δὲν ἐπῆγγα στὸ πηγάδι, πατέρα ! ὁ Πέτρος Βορξῶφ μὲ ἠμποδίσεν. Εἶμαι

τὸ αὐτοκίνητον ἔκαμνεν ἀπότομα ἄλλα, οἱ τρεῖς ἄνδρες ἔτρεχαν πρὸς τὸν θάνατον. Ἐξαίφνα μίαν φωνὴν ἀντήχησεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς σιωπῆς, ἡ ὁποία ἐξαίφνα εἶχε γείνη πάλιν πλήρης :

— Τραβάτε τὴν ἀριστερὰν λαβὴν, θεῖε Κόναν !
Ἦτο ἡ Βάνδα. Μεθυμένος ἀπὸ τὴν χαρὰν του, ὁ Γιάγκος ἐπήδησεν εἰς τὸν δρόμον, τὴν στιγμὴν πῶς ἐστάθη τὸ αὐτοκίνητον. Ὁ κ. Ζουανικ εἶχε σπύση νὰ ἐκτελεσῇ ἀμέσως τὴν διαταγὴν τῆς κόρης τοῦ Βολκῶφ.

— Διὰ τί ἐξεχείλιεν ἔτσι ὁ ποταμὸς ; τί συμβαίνει ; Πατέρα, διὰ τί δὲν ὤδηγεῖτε τὸ αὐτοκίνητον ; ἠρώτησεν ἡ Βάνδα.

Τὸ ἀμαξάκι της εἶχε σταθευθῆναι εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ὁ ἀραπάκος ἐκρατοῦσε τὰς γαζέλλας καὶ ἐπροσπαθοῦσε νὰ τὰς ἤσυχάσῃ, πῶς ἐφαίνοντο πολὺ τρομαγμένοι.

— Τὸ ὑποβρύχιον ἡφαίστειον... ἡ Βάνδα... στὸ πηγάδι ! εἰπεν ὁ Βόρις, κυττάζων τὴν κόρην του μετὰ ἀπλαγῆς βλέμμα.

— Ἡ Βάνδα ἔγεινε κάτωχρος, τὸν ἀγκάλιασεν ἀπὸ τὸν λαιμὸν, ἐσθίριζε τὸ μάγουλό της ἐπάνω στὸ δικό του :

— Δὲν ἐπῆγγα στὸ πηγάδι, πατέρα ! ὁ Πέτρος Βορξῶφ μὲ ἠμποδίσεν. Εἶμαι

λάς, μετὰ ἀνῆκουστον δύναμιν ἡ ἐκρηξίς, σφοδρὰ καὶ ὀρμητικῇ, ἀλλὰ μικρὰς διαρκείας, ἐστοίχησε τὴν ζωὴν εἰς χίλια καὶ πλέον πρόσωπα, ἐργάτας, γυναῖκας καὶ παῖδια. Ἀπὸ τοὺς δέκα συντρέφους τοῦ

ἔδω, ἀγαπημένε μου πατέρα. Μὴν ἔχετε πιά κανένα φόβον. Οἱ ἄνθρωποι μας ὁμῶς οἱ καίμενοι, ὦ Θεέ μου ! τί ἀπέγγιναν ;
— Τὸ ἡφαίστειον... ἡ Βάνδα ! ἐπανάλαβεν ἐκεῖνος, ἐνῷ τὴν ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ κοντὰ του.

Ἐκείνη ἐμάντευσεν, ἔρριψε βλέμμα οἰκτρῶς ἀπελπισίας πρὸς τὸν Γιάγκον καὶ ἐκρυψε πρὸς στιγμὴν τὸ μέτωπόν της εἰς τὸν ὄμωον τοῦ πατέρα της. Ὅταν τὸ ἐσῆκασε, τὸ πρόσωπόν της ἦτο πλημυρισμένος ἀπὸ τὰ δάκρυα.

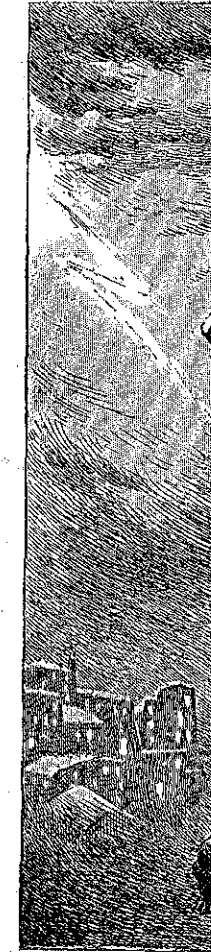
Στρέφουσα τότε πρὸς τὸν μνηστῆρά της ἐφίθυρισε :

— Γιάγκο, θὰ τὸν θεραπεύσωμεν.
Ὁ ἄρχων τοῦ Πυρός ἦτο τρελλός.

Τὰ τρία τέταρτα τῶν ὑπογείων, τὸ πηγάδι, τὸ μηχανοστάσιον, ὁ θησαυρὸς τοῦ Μονομοτάπα, τὸ νέον ἀερόπλοιο, τὰ πάντα εἶχον ἐνταφιασθῆναι ὑπὸ τὰ κατακρημισθέντα νερὰ καὶ χῶματα.

Τὸ ἡφαίστειον, ἀφου διεσχίσεν τὴν κοίτην τοῦ ποταμοῦ, εἶχεν ἀνατινάξῃ τὰ ὑδάτα αὐτοῦ εἰς στή-

λας, μετὰ ἀνῆκουστον δύναμιν ἡ ἐκρηξίς, σφοδρὰ καὶ ὀρμητικῇ, ἀλλὰ μικρὰς διαρκείας, ἐστοίχησε τὴν ζωὴν εἰς χίλια καὶ πλέον πρόσωπα, ἐργάτας, γυναῖκας καὶ παῖδια. Ἀπὸ τοὺς δέκα συντρέφους τοῦ

«Τὸ σχοινὶ των τοὺς ἐταλάντευεν...» (Σελ. 394, στ. γ')

Αγαπητοὶ ἀδελφοί, μίαν Εὐγενῆς Φιλοδωξίαν εἶνε τὸ ἰδανικὸν παντὸς ἀνθρώπου συναισθανομένου τὴν ἀποστολὴν του. Τὴν ἰδέαν ταύτην ἐνσπάρουμενος διὰ τοῦ ψευδώνυμου μου, αἰτούμαι θερμῶς τὴν ὑμετέραν ὑποστήριξιν ἐν Δημοψηφισματι.
ΕΥΓΕΝΗΣ ΦΙΛΩΔΩΞΙΑ (πρώην Πολυδὲληγτρος Νεότης). (Ζ'—300)

Χαῖνὴ Ἡοαί ! ἐτοίμασε τὸ σιδερόροσσο. Ἐστειλε δέμα, ἀσιδέρωτα πανταλόγια. Προσοχὴ εἰς τὴν γραμμὴν ! ! ! Ἴσα... Σεβαστὴ Νικηφόρε, ποῖος τὴν τύχη σου ! Ὁ Κρόνος μεγαλύνει ; ; ; Τόξον ! ἀκμὴν στρογγυλὴν ; ; ; — Παράξενη, Ἀθάνατος, Κώστοβις, Καφωδομπροκιο, Γλυφουνοτάλα. (Ζ'—301)

Θέτοντες ὑποψηφίτητα εἰς Δημοψηφισμα, εὐέλπιστοῦμεν ὅτι πάντες θὰ ψηφίσωσιν ἡμέτερα ψευδώνυμα, ἅτινα εὑχονται ὑπὲρ ΕΚΕΙΝΗΣ, ἣτις ταῦτα πάντα μὰς παρέχει.
ΥΠΕΡ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ.
ΖΗΤῶ Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ (Ζ'—302)

Ο ἄρης ὑπόσχεσαι τῷ Μαρμαρωμένῳ Βασιλεῖ θερμὴν υποστήριξιν καὶ ζητεῖ μίαν φιλικὴν ψῆφον ἀπὸ τοῦ συνδρομητῆς γιὰ τὸ Δημοψηφισμα. (Ζ'—305)

Πολλὰς εὐχαριστίας, Ὑμνε τῆς Ἐλευθερίας, εἰς τοὺς λουκουμάδες, καὶ χροῖνι εὐτυχιώμενα γιὰ τὴν γιορτὴ σου. — Δικηγροὶ καὶ Σία. (Ζ'—306)

Παρακαλῶ πάντας τοὺς φίλους τοῦ Καλοῦ, τοὺς μὴ παρασυρομένους ἀπὸ τὴν ἐμετάλλευσιν μιᾶς συνθήκης, ὅπως ἀπὸ κοινοῦ μετὰ συναδέλφωον ὑπαρξουσάντων ὑποδείξωμεν ἐν προσεγεῖ Δημοψηφισματι ὑποψήφια ἅτινα συμπαιθῶν μας. Αἱ δηλώσεις των ἐν τῇ «Δραπέτσει». — Τῆς Φορέτης τ' Ἀργολοῦδαίδο. (Ζ'—307)

Βεράνη, ἔως τώρα ὡραία τὰ ἐκατάφερεις ; ἔ ; Χρειάζεται καὶ ὀλίγη ἀνάπαυσις. Θὰ ὑποστηρίξω λεχθέντα. Ἡ Δουλὸς τί γίνεται ; Μούργαα ! — Ἐλεντία. (Ζ'—308)

Δις Θύελλα, τετραδίδιον ὀφειλόμενον καὶ ἐν ἀντὶ τοῦ ἀπολεσθέντος ἔσται Ρηολέττος. (Ζ'—309)

ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΣ
Υποψήφιος ἐν τῷ Δημοψηφισματι. (Ζ'—310)
Απὸ ὄλα τὰ ψευδώνυμα, τὰ ὁποία ἐνεκρίθησαν ἑφέτος, τὸ ὠραιότερον εἶνε τὸ :
Ἐλληνόπαϊς. (Ζ'—311)

Εὐχόμεθα τῷ Ὑμνε τῆς Ἐλευθερίας, ἐπὶ τῇ ἐρωτῇ του, ἐτη πολλά καὶ ἐπιήρωςιν παντὸς πόθου του. — Σαντὸ Διαβολάκι καὶ Μπιμπή. (Ζ'—312)

Τὸν δι' ἐκλογικὴν περιδείαν ἀνὰ τὴν Θεσσαλίαν ἀναχωρήσαντα ὑποψήφιον τοῦ Δημοψηφισματος Μαρμαρωμένον Βασιλεῖαν, συνοδεύουσιν αἱ εὐχαὶ πάντων τῶν ἐνθέρμων ὑποστηρικτῶν του (Ζ'—313)
Κατόπιν δηλώσεων Ὑπερ Πατριδος, πόσον μάλλον ἐγὼ ΥΠΕΡΠΑΤΡΙΔΟΡΟΥΜΠΑΡΟΣ ὑποστηρίξω ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΝ, Γλυκίαν Πατριδα καὶ πάντας ὑπερπατριδικούς ; (Ζ'—314)

ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁ λαρυμολόγος ἱατρός κ. Μιχαὴλ Π. Παπαδόπουλος μετέωχησε εἰς τὴν Πλατεῖαν Ἁγίου Γεωργίου ἀριθ. 4, ἐναντὶ τοῦ Συλλόγου «Πανασσῶν» καὶ τῆς Ἐκκλησίας Ἁγίου Γεωργίου Καρύτση.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

(Ἡ λέξις μετὰ ἀπλᾶ στοιχεῖα λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητᾶς μετὰ 5 μόνον) μετὰ ἀπλᾶ στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μετὰ ε φ ἄ λ α ῖ α τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὄρος 15 λέξεις, δηλαδή καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν 15 πληρώνονται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἐστὶν καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μετὰ κεφαλαῖα ἢ παχέια ἢ ἀπλᾶ στοιχεῖα, ὁποιοῦνται ὡς ἐξ λέξεως ἀπλάι. — Δι' ἡ μὴ συνδεδεμένοι ὑπὸ τοῦ ἀνταίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται.)

Αναλλάσσω εἰκονογράφ. ταχυδρ. δελετήρια. Τὸ γραμματόσημον παρακαλῶ νὰ τίθεται ἐπὶ τῆς εἰκόνας. Διευθύνσις: Πέτρος Δ. Πασχάλης, μαθητῆς, Καλάμαι. (Ζ'—283)

Ο Σύλλογος α' Ἐπιθεωρητῆς Ὁμάδου εὐγνωμόνων τῷ κ. Γ. Βασιλειάδῃ, ἐπιθεωρητῇ Μαγνησίας, διὰ τὴν ὑποστήριξιν του πρὸς εὐδωσίαν τοῦ ἔργου του, ἀνακηρύσσει αὐτὸν ἐπιτίμητον πρόεδρον αὐτοῦ. (Ζ'—290)

Φιλτάτη Βερόνη, διατὶ δὲν μοι ἀποστείλετε τὰ Μικρὰ Μυστικὰ πῶς μοὶ χρεωστάτε ; Μῆπως τὰ ἐλησμονήσατε ; Ἐγὼ πολὺ ἐπιθυμῶ νὰ τὰ ἔχω. Μετὰ πολλὰ φιλιὰ. — Ἐνδοξος Ὑδρα. (Ζ'—291)

Πλούσιος Φουναράς. σᾶς εὐχαριστῶ ἀπείρωσις διὰ τὸ ἔξυμνον καλλιτεχνικώτατον τετραδίδιον σας. — Ἐνδοξος Ὑδρα. (Ζ'—292)

Αγαπητοὶ ἀδελφοί ! Ὁρμώμενος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ὅτι τὸ ἱερώτατον καθήκον τῶν ἀποτελούντων μίαν φυλὴν εἶνε ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν της, καὶ τὴν ἀνάπτυξιν της ἰδέας τὸ καθήκοντος τούτου προτιθέμενος, θερμοπαροκαλῶ ὑμᾶς, ὅπως ἐν Δημοψηφισματι ὑπερψηφίσετε ἡμετέρου ψευδώνυμου. — Εὐέλπιστῶν ὅτι ἐκτιμώντες τὸν παλαιὸν Κένταυρον καὶ τὴν μακροχρόνην δράσιν τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Γουλέτμον Τέλλου θέλετε ἐκθύμως μετὰ ὑποστηρίξει πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑψηλοῦ σκοποῦ μου, ἀπευθύνω ὑμῖν μυρίας ἐκ ποσότητας εὐχαριστίας.
ἘΘΝΙΚὸΝ ΙΔΕΩΔΕΣ
(Ἰωάννης Βλαχάκης, πρώην Κένταυρος) (Ζ'—293)

Σ' ἐρωτῶ, Αἰθνητῆ Βασιλοῦσα, εἴγε σὺ ἁπάντος σου κεφαλὴ ; — Μαρμαρένη Γαῖτα.

Τὸ Πανελλήνιον Ἐθνωγνωμόνων θὰ εἰσιρήσῃ τὸν ἀνδριάντα τοῦ Μαρμαρωμένου Βασιλεῖα. Ἀς ἐγείρωμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς οἱ Ἑλληνόπαϊδες, τὸν νοσῶν ἀνδριάντα διὰ τῆς βραβεύσεως τοῦ ὄνοματός του — Ἐθνικὴ Σημαία, Μαθαθανοδόμος, Περσεύς, Ταγγάνα, Βοσκοπούλα, Οἰηίς, Βιρής, Παιονίς, Πυλάδης, Ὁρίων, Ἀργῶ. (Ζ'—295)

Αναλλάσσω ταχυδρομικὰ δελετήρια πανταχόθεν. — Haralambos Hidiroglou, Anatolia College, Marsovan (Turquie). (Ζ'—296)

Αναλλάσσω ταχυδρομικὰ δελετήρια πανταχόθεν. — Prodrimos Yanassoglou, Anatolia College, Marsovan (Turquie). (Ζ'—297)

Μυρίας εὐχαριστίας τῇ ἀγαπητῇ Πνοῇ τῶν Ἀγγέλων. — Κάνια, Ἑλληνικὴ Πνοή. (Ζ'—298)

Ασμένως λῖαν ὑποστηρίξωμεν ὑπερῶχως ὡραία καὶ πατριωτικώτατα ψευδώνυμα : Ἐθνικὸν Ἰδαῶδες, Μαρμαρωμένον Βασιλεῖα, Εὐγενῆς Φιλωδοξία. — Φουνοκούμας, Ἀστρον τῆς Ἐρήμου, Ἀστρον τῆς Ἀγῆς. (Ζ'—299)

562. Ἀναγραμματισμός.
Εἰς τὰ πλοῖα χρησιμῶν Ὅπως εἶμαι ἀν' μ' ἀφίσης' Χρησιμώτερον θὰ γίνω, Ἀν' μετ' ἀναγραμματισμοῦ.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἰωάννας Δάρας
563. Αἶνγμα.
Ἔνα γράμμα ἀν' ἀφαιρέσῃς Ἀπὸ ἐπιπλον κοινόν, Κ' ἕνα μέλος σου ἀν' προσθήσῃς, Πόθιν κάμνεις ἐστὸ λεπτόν. Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Τριανταφυλλοῦς Θαλάσσης
564. Ράβδος.

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἔσχατον σοὺ διδίδει ἡ νῆσος [Κάσος] Τὸ δεύτερον εὐρίσκεται ἐστὸν κῆπον καὶ ἐστὸ [δάσος.] Πλοῖα τὸ τρίτον ὄδηγεῖ ἐν μέσῳ τῆς σκοτίας, Ἐκ τῶν φυτῶν τὸ τέταρτον τῆς γῆς τῆς Αἰγυπτίας.

Τὸ πέμπτον, λυτά μου, πτηνὸν γλυκὰ πῶς [κελαδεῖ,] Ἐκείνον πῶς δὲν φαίνεται τὸ ἔκτον μου δηλοῖ. Πόθις ἀρχαία ἐπεῖτα μαζὶ μετ' ἀντωνυμίαν. Καὶ ὁ Ράβδος σῆματιζέται μετὰ ἑκάθε ἐπολίαν. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κυανολέουτου Λαβάρου

565. Κρυπτογραμματόν.
1 2 3 1 4 5 6 = Ἀρχαῖος ποιητῆς.
2 1 4 5 6 = Ἀρχαῖος Βασιλεὺς.
3 1 2 1 4 6 = Ἀργοναυτῆς.
4 2 4 1 6 = Ποίημα.
5 2 3 1 6 = Εἶδος πλοίου.
6 3 4 1 Φαινόμενον.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀντισμένης Ἀμυγαλιάς

566. Μαγικὴ Εἰκὼν ἄνευ εἰκόνας.
Ὁ Τάχης ἀναγινώσκει ἐφημερίδα :
... «Ἐἰς τὴν ὁδὸν Βικτωρίας ἐρρίφθη παρ' ἀγνώστον βόμβα, ἡ ὁποία ἐκραγέσασα ἐφόρευε τρεῖς καὶ ἐπλήρωσε δεκαπέντε.»
— Ποῦ ; ἐρωτῶ ἡ Ἐλλη ; εἰς ποῖαν πόλιν συνέβη αὐτό ;
— Μὰ δὲν ἀκούσας ; ἀπαντᾷ ὁ Τάχης ἐγὼ τὴν εἶπα.
Ποῖα εἶνε ἡ πόλις ;
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δημοδόκου

567. Μεσοστιχίς.
Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν κατὰ σειρὰν παράδοξον ἀσθένησιν :
1, Τιμωρία χρηματικῆ. 2, Ὁρα τοῦ ἔτους. 3, Μῆν. 4, Στρατηγὸς ἀρχαῖος. 5, Χώρα τῆς Μ. Ἀσίας. 6, Νῆσος τοῦ Ἰονίου. 7, Ἀργοναυτῆς. 8, Ἰχθὺς. 9, Ἀσθημα.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐπιθόλου Ἀπολλωνος

568. Φωνηεντόλιπον.
τ-πνθ-προδκν-τ-πνθ-δντρν.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γαλαξίου Ὁθρανοῦ

569. Γρίφος παραστασιακός.
Ἄρθρον ὀυδέτερον. — Κάτοικος χώρας τῆς Ἑλλάδος. — Ἄρθρον ἠλυκόν. — Ἀπαρμόφατος. — Γαλλικὸν σύμφωνον. — Ἀντωνυμία ἀρίστον. — Ρῆμα. — Ἐπίθετον ἠλυκόν κατ' ἀιτιατικὴν.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἡμέρας τῆς Ἐλευθερίας

Λ Ύ Ξ Ξ Ξ
τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλον 48.
499. Ἀριστιππος (Ἄρης, τύπος.) — 500. Ψῆφος (ψ, φ, ω.) — 501. Σιτάκις — Ἀλαστῆς.
503. Ἡ Τρίπολις (τῆς Ἑλλάδος, τῆς Μ. Ἀσίας καὶ τῆς Βαρβαρίας.) — 504-506. Ρ Α Κ Η Α Μ Η Ν
1, Τὴν γλῶσσαν κράτει. 2, Φεύγε τὴν τρυφήν. 3, Ὄπου τις ἀλγεῖ, ἐκεῖ καὶ τὸν νοῦν ἔχει. — 507. Διὰ τῶν Π, Ν : Ἡ παντα ἅπαν ἐπινοῖ. — 508. Ἐστὶ δίχης οὐρανοῦ ὅς τὰ πάντ' ὄρε. — 509. Ὀλγον, ἡμέρας, ἦτα (ὄλοι γ' ὄν-η μετὰ ῶ-ἦτα.) Τὰ ἀντίθετα : Πολύ, Ἄρσιος, Νίκη
= ΠΑΝ.

502. Χ Α Ρ Α Α Δ Α Μ Ρ Α Κ Η Α Μ Η Ν
1, Τὴν γλῶσσαν κράτει. 2, Φεύγε τὴν τρυφήν. 3, Ὄπου τις ἀλγεῖ, ἐκεῖ καὶ τὸν νοῦν ἔχει. — 507. Διὰ τῶν Π, Ν : Ἡ παντα ἅπαν ἐπινοῖ. — 508. Ἐστὶ δίχης οὐρανοῦ ὅς τὰ πάντ' ὄρε. — 509. Ὀλγον, ἡμέρας, ἦτα (ὄλοι γ' ὄν-η μετὰ ῶ-ἦτα.) Τὰ ἀντίθετα : Πολύ, Ἄρσιος, Νίκη
= ΠΑΝ.